SUPERZĪME

(Super Sign) 63-1129

Lūgsim.

Debesu Tēvs, šajā vakarā mēs pateicamies Tev, ka Tu joprojām esi lielais ES ESMU, nevis "es biju" vai "es būšu". Tu esi tagadnes laiks, mūsu Dievs. Un Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi, nemainīgais Dievs. Mēs pateicamies Tev par to, ka mums ir šī privilēģija zināt to, ko mums ir atklājis Svētais Gars. Un Viņš ir apzīmogojis mūs Dieva Valstībā, līdz ar Viņu, ar to zīmi, ko Viņš atstāja mums. Mēs esam tik pateicīgi par to. Svētī mūs šovakar, kamēr mēs gaidām uz Tevi. Mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

2 Man ir tikai jānoliek te malā šie daži kabatlakatiņi, vienkārši... Mēs lūgsimies par slimajiem visus pārējos vakarus, ja tāda būs Tā Kunga griba. Mēs grasāmies to darīt. Tomēr es pateicu Billijam, ka šovakar viņš mazliet nokavēja, un viņš neizdalīja lūgšanu kartiņas, un tomēr mēs padomājām, ka mēs varētu to izdarīt varbūt tad, kad es aicināšu pie altāra vai vēl kaut kā, mēs varētu to izdarīt.

3 Un tā, vai visi jūtas labi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Tas ir brīnišķīgi. Es...es patiešām priecājos to dzirdēt.

4 Un tā, manuprāt, jau ir paziņots, ka no rīta būs uzņēmēju brokastis. Es domāju, ka viņi...tas ir, ka viņi ir paziņojuši laiku un tā tālāk. Tagad būsim gatavi jebkam, ko Tas Kungs gribēs, lai mēs darītu. Mēs apzināmies, ka šis ir vakars, kad varētu notikt jebkas, tāpēc mēs gribam būt tam gatavi un ātri ķerties klāt vēstījumam. Tātad, rīt mums būs ļoti aizņemta diena.

5 Un svētdien, kā jau svētdienas rītā, es domāju, ka man būs jārunā šeit pēc svētdienas skolas, svētdienas rītā; un svētdienas vakarā. Tāpēc jūs esat ielūgti uz visām šīm sanāksmēm. Ja, protams, ja jums kaut kur ir pienākuma postenis, kur jums būtu jāatrodas, nu, mēs negribētu, lai jūs to izlaistu.

6 Man kaut kad ir jābūt uz kāzām, vai nu rīt, vai parīt. Svētdienas rītā, jā, man ir jāsalaulā kāds pāris no mana dievnama. Un tāpēc mēs sagaidām redzēt arī to.

7 Un tā, lūdzieties par mums, kad mēs tagad uzreiz mēģināsim izlasīt kaut ko no Dieva Vārda un uzreiz ķersimies klāt vēstījumam. Viņi gribēja, lai es ierodos agrāk, jo cilvēki stāv kājās. Un tā, mēs izlasīsim no Jesajas grāmatas 7. nodaļas. Es gribu izlasīt, sākot ar 10. pantu.

Un Tas Kungs vēl runāja uz Ahasu:

"Izlūdzies sev zīmi no Tā Kunga, sava Dieva, prasi, lai tā parādītos, nākdama vai nu no dziļumiem, vai no debesu augstumiem!"

Bet Ahass atbildēja: "Es neprasīšu un nekārdināšu To Kungu."

Tad Jesaja sacīja: "Klausaities, jūs no Dāvida nama! Vai jums vēl nepietiek kaitināt un apgrūtināt cilvēkus, ka jūs apgrūtināt un kaitināt arī manu Dievu?

Tādēļ Tas Kungs pats jums dos zīmi: redzi, jaunava kļūs grūta un dzemdēs dēlu, un viņa tam dos vārdu Imanuēls.

8 Ja man šovakar būtu šī tēma kaut kā jānosauc, lai parunātu par to dažas minūtes, par dažām piezīmēm, ko es te pierakstīju šo pēcpusdien, es gribētu runāt par...paņemt tēmu *"Super Zīme"*.

9 Ziniet, šodien ir super diena, viss ir super. Un mēs redzam to zigzagveida zibeni nakts mākoņainajās debesīs, kas, protams, vēsta mums, ka var būt gaisma tumsā. Mēs to apzināmies.

10 Dievs jau sākumā zināja, kas notiks beigās, tāpēc Viņš varēja visu izplānot tā, lai viss rezultētos tikai Viņa godam. Un tas dod mums drosmi, kad mēs zinām, ka nav svarīgi, kas nāk vai iet, Dievs visu sakārto, pulkstenis tikšķ precīzi laikā.

11 Reizēm mēs esam noguruši, sarūgtināti. Mēs kļūstam steidzīgi. Mēs domājam: “Ak, mums ir jādara *tas* vai jādara *šitas*.”

12 Bet atcerieties, ka Dieva pulkstenis būs pilnīgi precīzs. Visām šīm lietām ir jābūt šādi. Tam visam ir jātiek izdarītam saskaņā ar Viņa varenajām zināšanām, Viņa paredzējumu, jo ar paredzējumu Viņš varēja iepriekšnolemt; nevis caur Savu vēlēšanos, bet caur Savām zināšanām. Dievs neveic iepriekšnolemšanu caur Savu vēlēšanos. Viņš negrib, lai kāds ietu bojā, bet caur Savu paredzējumu Viņš zināja, kas to pieņems un kas nepieņems. Tādējādi Viņš var likt visam darboties saskaņā ar Savu lielo laika pulksteni, kas turpina tikšķēt, jo Viņš varēja pareģot beigas jau no sākuma. Un tādējādi Viņš zināja, ka mēs dzīvosim šajā laikā. Viņš zināja, ka šis būs mūsu laiks. Viņam bija plāni šai dienai. Viņam ir plāni katrai dienai. Un neviens no Viņa plāniem nekad nav izgāzies. Viņš nekad nekavē.

13 Un šis ir tas, ko mēs saucam par superperiodu. Visam, ko jūs redzat mūsu dienās, ir jābūt “super”, citādāk tas neatbildīs, ja jums nebūs kaut kas superīgs, jo šis ir superperiods. Viņiem bija viņu periods un viņiem bija...tagad viņiem ir superperiods, viss, ko mēs redzam.

14 Tu vairs nevari aiziet uz stūra veikalu un atrast tur lielu siera gabalu, kā tas bija agrāk. Un...un tas, kādā veidā tas bija agrāk, tie vecie stūra veikaliņi, lai gan tur varēja dabūt labus pārtikas produktus, visi grib iet uz klasisku veikalu ar gaisa kondicionieri, ko sauc par lielveikalu. Viņiem ir jāiet uz turieni, pat ja par saviem pārtikas produktiem ir jāmaksā vairāk. Viņiem ir jāiet uz to lielveikalu. Tā tas ir. Jo tas ir superīgs. Saprotat? Visi grib kaut ko superīgu.

15 Un šodien jūs nevarat dabūt parastu automašīnu. Vecais T-modelis vairs nav redzams uz ielām. Viņiem ir superauto. “Fordam” ir jāražo viņiem kaut kas superīgs. “Ševroletam” ir jāražo viņiem kaut kas superīgs. Visiem pārējiem, ja viņi grib noturētos šajās sacīkstēs, ir jāuztaisa viņiem kaut kas superīgs. Viss ir kaut kāds super, super, super.

16 Nedaudz vēlāk mēs nonācām līdz gaisa periodam. Tagad viņiem jau bija lidmašīna ar propelleri. Pēc tam negaidot viņi izgudroja reaktīvo lidmašīnu. Un tagad viņiem ir superreaktīvā lidmašīna. Saprotiet, tam ir jābūt kaut kam super. Ja tā nav, tad tas...tas neatbilst laikam. Šajā periodā visam ir jābūt super.

17 Agrāk mums bija vecie lielceļi, pa kuriem mēs braucām, bet tagad jums ir superautomaģistrāle. Tur ir jābūt četrām vai piecām joslām vienā virzienā un četrām vai piecām joslām otrā virzienā, citādāk jūs satrieksieties. Saprotat? Jums tas ir vajadzīgs, jo tas ir superperiods, superlaiks. Visam ir jābūt super.

18 Mēs pat domājam, ka mums ir supercilvēki, jeb daži cilvēki uzskata, ka viņi ir superīgi, un tā vai citādi viņi cenšas šādi uzvesties. Superrase, viena rase vēlas dominēt pār otru.

19 Superdraudzes, superkonfesijas, viss kļūst superīgs. “Ja tas nav superīgs, tad tas nav tas.”

20 Es domāju, ka pat sieviešu apģērbs paliek superīgs, moderns periods. Vecmodīgās kurpes, tajās bija kaut kas no ādas, tās maksāja tev kādus trīs dolārus par pāri, tās bija ļoti labas, tajās bija vairāk ādas, nekā ducī pāru šodien, par kurām tu maksā divdesmit piecus dolārus. Bet tām ir jābūt tādām superīgām, ziniet, papēžiem apmēram *šādiem*, un ar izlīdušiem īkšķiem, bet tās ir super. Saprotiet, lūk, kas par lietu. Lai ar tām staigātu, jums ir teju vai jāsaliecas super līkumos, ziniet. Tā tas ir. Es domāju, ka viss ir sajucis prātā, ziniet. Bet tas...tas ir superperiods. Tas ir superlaiks.

21 Visas šīs pazīmes norāda uz garīgo tumsu. Visas šīs lietas, ko mēs redzam notiekam šajos super, super, super, ja vien mēs to zinātu! Mēs esam steigā, mums ir jānokļūst tur, un ko mēs darām, kad mēs tur nokļūstam? Agrāk no darba uz mājām bija jāiet ar kājām, bērniem uz skolu bija jāiet ar kājām, bet tagad viņiem ir autobuss, kas atbrauc tieši pie durvīm un paņem viņus, un aizved uz skolu un no skolas, un tad viņi maksā pusmiljonu dolāru par sporta zāli, lai viņiem būtu nedaudz fizkultūras, citādāk viņi nomirs. Nu, agrāk viņi saņēma to, iedami uz skolu. Superperiods! Nu, vai tā nav taisnība? Pat draudzēm ir vajadzīgs...viņu vidū nav pietiekami daudz aktivitāšu, viņiem ir vajadzīga telpa, kur viņi visi var spēlēties un lēkāt apkārt. Reiz bija tā, ka to viņiem lika darīt Gars, tagad viņiem ir jāiet uz turieni, tāds kā superlaiks. Saprotiet, viss ved uz garīgo tumsu; kāda īpaša

diena, kurā mēs dzīvojam!

22 Jūs zināt, Savus ļaudis, Dieva ļaudis no Bībeles, Dievs vienmēr ir brīdinājis būt nomodā par laika zīmēm. Jēzus, kad Viņš bija uz zemes, Viņš sacīja Viņa laika farizejiem, Viņš teica: "Jūs, aklie farizeji." Teica: "Jūs ejat vakarā ārā, skatāties un redzat, ka debesis ir skaidras un sarkanas," sacīja: "rīt, jūs sākāt, būs skaidra diena." Un Viņš sacīja: "Tad jūs izejat ārā un redzat zemus, draudīgus mākoņus, tātad rīt būs slikti laika apstākļi." Viņš teica: "Jūs protat atpazīt debess izskatu, bet laika zīmi jūs atpazīt nespējat." Sacīja: "Ja jūs būtu pazinuši Mani, jūs būtu pazinuši Manu dienu. Ja jūs būtu zinājuši Mozu," Viņš sacīja, "jūs būtu zinājuši Mani, jo Mozus rakstīja par Mani."

23 Citiem vārdiem, kā es jau teicu, viņi būtu zinājuši, ka Raksti, kam bija jātiek piepildītiem tajā laikā, piepildījās, bet viņi to nezināja. Viņi tik ļoti bija pievērsušies savām tradīcijām un pārējam, ka viņi vairs nespēja ieraudzīt, kā viņu acu priekšā atklājas faktiskie Raksti.

24 Es gribētu pielīdzināt tam šo periodu. Ka pat brīnišķīgu cilvēku vidū, reizēm viņiem neizdodas to ieraudzīt. Viņi vienkārši aiziet prom, un, atklāti sakot, es...es... Tas atņemtu man drosmi, ja es nezinātu, ka Jēzus pateica par to, ko Viņš pateica, ka: "Neviens nevar atnākt, ja vien Mans Tēvs viņu nepievilks, un visi, ko Tēvs Man ir devis, atnāks." Viņi nekad nespēs to ieraudzīt. Viņš teica: "Labi par jums sacīja Jesaja, sacīdams: 'Jums ir acis, bet jūs neredzat, ausis, bet jūs nedzirdat.'" Tā ir skumja aina, bet tieši tādi viņi bija.

25 Un šobrīd mēs redzam, ka aptuveni tas pats notiek arī šodien, kad mēs zinām, ka mēs dzīvojam tajā stundā, kad dziļa tumsa pārklās zemi un cilvēkus. Un mēs redzam, ka visi šie modernie sasniegumi šajā superperiodā un tā tālāk, kurā mēs dzīvojam, ir tikai dziļas tumsas zīme garīgajā sfērā. Mēs atrodamies Lāodikejas draudzes periodā, kur viņi ir tikai remdeni. Viņi varbūt iet uz draudzi, un cilvēki tā dara, un...un šķiet, ka viņiem ir dedzība iet uz draudzi; bet uzzināt kaut ko par Garu, par laiku, kurā viņi dzīvo, daži no viņiem ir pilnīgi akli pret šādām lietām. Nav svarīgi, ko Dievs darītu vai cik labi tas būtu pierādīts ar Viņa Vārdu, viņi joprojām to vienkārši nespēj ieraudzīt. Interesanti, vai tikai tas nav aptuveni tas, ko Viņš teica: "Mums ir acis, bet mēs neredzam." Mums būtu jāskatās apkārt un jāredz, ka visas tās lietas, kas notiek, ir zīme, ka beigas ir tuvu, jo šīs ir tās lietas, par kurām bija pravietots, ka tās būs tajā laikā.

26 Es gribu, lai jūs ievērotu Dieva Vārda un Viņa darbu nemainīgo savstarpējo nepārtrauktību. Redziet, Viņš nekad nemaina Savu...Savu programmu. Viņš nekad nemaina Savus ceļus. Tik perfekti, Raksti ir perfektā vienotībā. Viss, ko Dievs dara, ir turpinājums tam, ko Viņš ir darījis. Saprotat? Un to, ko Viņš darīja pirmajā reizē, to Viņš darīs arī otrreiz tādā pašā veidā.

27 Un vienkārši, lai jums to pierādītu, Viņš ir iedibinājis likumus uz zemes. Un Viņš vienmēr ir devis Saviem ļaudīm kādu zīmi, pirms notika tas notikums. Lūk, šādi Viņš ir darījis vienmēr. Un šādi Viņš to darīs vienmēr, jo Viņš ir nemainīgais Dievs. "Es esmu Dievs," Viņš teica, "Es nemainos." Tā, kā Viņš iestatīja Savu programmu iesākumā, tieši tā tas ir katrā periodā. Viņš nekad nemaina to.

28 Kad Viņš noteica šai zemei apgriezties ap savu asi divdesmit četrās stundās, mums var būt pāreja uz vasaras laiku un visvisādiem laikiem, bet tas vispār neietekmēs zemes griešanos. Tā veic pilnu apli divdesmit četrās stundās, apgriežas apkārt. Tas neizmaina gadalaikus; Dievam ir pavasaris, vasara, ziema, tieši tā, kā tas ir bijis vienmēr. Tieši tā Viņš izdarīja to sākumā, tieši tā Viņš dara to katru reizi. Viņa likumu un Viņa Vārda, un Viņa darbu vienotība, cik nevainojami tas viss saplūst kopā!

29 Tādējādi, ja mēs varētu paskatīties uz to, kas bija, mēs varam zināt, kas ir un kas būs. Jūs varat balstīt uz to savas domas, jo Raksti saka: "Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi."

30 Mēs redzam, pirms atnāk pavasaris... Pavērojiet dažus no Viņa likumiem. "Kad jūs redzat, ka kokiem parādās pumpuri," Viņš teica, "jūs zināt, ka tuvojas vasara." Pavasaris ir pieteikuma zīme, ka tuvojas vasara. Tas ir likums. Tas vienmēr notiek šādā veidā. Nav tā, ka ir vasara, un tad aptuveni ziemas laikā parādās lapas. Nē, lapas parādās vispirms, jo tas ir Viņa dabas likumu pieteikums, ka tuvojas pavasaris. Tas nekad nevar zust. Kad jūs redzat, ka koki sāk kļūt maigāki, to

miza, un sāk uzbriest mazie pumpuri, jūs zināt, ka tā ir zīme, ka ir pienācis pavasaris, tas sākas.

31 Kad rudenī, pirms atnāk sals vai kas cits, jūs redzat, ka no kokiem krīt lapas, jūs sakāt: "Nu, tuvojas rudens." Kā jūs to zināt? Jo krīt lapas. Daba tam gatavojas. Tas pats notiek katru gadu.

32 Viņš arī dod mums zīmi mainīgajos laikapstākļos. Jūs varat iziet ārā un pavērot, kā Viņš teica: "Jūs redzat, ka debesis ir sarkanas un mākoņainas, rīt būs slikti laikapstākļi." Un Viņš nekad to nemaina. Viņš vienmēr brīdina mūs. Jūs varat paņemt...sajust, kā gaiss sāk kļūt mitrs vēl ilgi pirms vētras, un pavērojiet, ka visa daba tajā darbojas kopā. Tā ir zīme.

33 Kā es bieži esmu teicis: "Ja nebūtu Bībeles, es tik un tā zinātu, ka Dievs ir, vienkārši vērojot, kā darbojas daba." Tie ir Viņa likumi; tie visi darbojas neatdalāmi viens no otra. Arī Viņa Vārds ir savstarpēji saistīts, tas nevar zust. Viņa zīmes ir saistītas ar laiku. Zīmes ir saskaņā ar Bībeli. Zīmes ir redzamas mēnesī. Zīmes ir redzamas debesīs. Zīmes ir redzamas uz zemes. Zīmes ir redzamas draudzē. Un šodien mēs varam paskatīties apkārt draudzē un redzēt, ka tā zīme precīzi atbilst Viņa atnākšanai.

34 Piemēram, kā tas darbojas dabā. Es esmu bijis ziemeļu mežos, kur es dodos medībās, tieši pirms aukstuma iestāšanās; tās pīles nāk no Luiziānas un dodas uz turieni, un taisa savas ligzdas, un perē savus mazuļus. Lai tikai iepūš pirmā nelielā aukstā brāzma no tā pakalna, kad sniegs ir noklājis tos kalnus, un tās pīles paceļas no turienes, kaut arī nekad nav bijušas tālāk par šo dīķi, un uzreiz atgriežas Luiziānā, cik vien ātri iespējams. Tāda ir daba, saprotiet, dabas likumi. Viņas dara tā katru gadu. Un tad, pavisam negaidot, lai tikai šeit, Luiziānā, sāk sildīt karstā saule, paskatieties, kā viņas visas sanāk kopā, atkal sapulcējas, un atkal lido atpakaļ uz kalniem.

35 Paskatieties uz tām zosīm šeit Teksasā, uz kurieni dodas daudzas no tām. Man ir bijis tā, ka bija jāapstādina uz ceļa mašīna. Viņas nepievērš nevienam uzmanību. Viņas domā par došanos prom. Viņām tur notiek atmoda. Viņas visas ir kopā, jūs nekad neesat dzirdējuši tādu troksni. Tas ir sliktāk nekā pie pentakostiem, kad viņi sanāk kopā. Saprotat? Kas tas ir? Tie ir dabas likumi. Saprotiet, viņas...katru gadu viņas sanāk kopā, tad sapulcējas un dodas prom. Kad šīs pīles aizlido, un zosis aizlido no Teksasas, tuvojas vasara. Tā tas ir.

36 Un, kad tās izlido no Britu Kolumbijas ziemeļos, tuvojas ziema; jūs varat dzirdēt, kā zosis pārlido, kā tās kliedz, dodoties uz dienvidiem. Tās dzirdot, es varu raudāt, jo es to redzu, ka Dievs viņas ved. Kas ir tas, kas vada viņas pa bezceļa gaisu, kaut arī tas ir tikai mēms radījums? Kas ir tas, kas to dara? Kad es dzirdu, kā viņš laižas lejup, kliegdams, tas vadonis, kas dodas pa savu ceļu; varbūt viņš vēl nekad nav lidojis uz Luiziānu, bet viņš tur nokļūs. Neuztraucieties. Viņā ir kaut kas, kas saka viņam, uz kurieni doties. Viņš dodas savā lidojumā. Viņš ved to ganāmpulku. Tur dodas tas viss sapulcinātais bars. Varbūt viņi nekad iepriekš šeit nav bijuši. Bet viņš precīzi zina, kur ir tie rīsu lauki, kuros ir rīsi, jo viņam ir kaut kas, kas viņu vada. Tā ir daba.

37 Pēc tam pavasarī, kad šeit ziemas laikā ir jauki un silti, viņš atkal dodas pa taisno atpakaļ. Kāpēc? Tā ir daba, kas sevi izpauž. Tie ir Dieva likumi.

38 Viņa zīmes vienmēr parādās pirms Viņa notikumiem, tāpat kā šī. Kad jūs redzat, ka zosis aizlido, redzat, kā parādās pumpuri, redzat, kā nokrīt lapas, jūs redzat, ka tā ir dabas nepārtrauktība, kas ir saskaņā. Dieva dabas likums darbojas saskaņā, un Viņš iepriekš paziņo par Saviem notikumiem. Tā ir bijis vienmēr, tas nekad nav bijis nepareizs, un tas nekad nebūs nepareizs.

39 Ja vien mēs sekosim Dieva Vārda savstarpējai nepārtrauktībai, arī mēs necietīsim neveiksmi. Ja mēs nepieņemsim šīs dienas moderno virzienu un...un nemēģināsim tajā kaut ko injicēt, bet vienkārši sekosim tā nepārtrauktībai šim periodam, tad pavērojiet, kas notiks. Arī mēs dosimies pa tiešo uz mājām vienā no šīm dienām. Tas vienmēr ir šādi un nekad necieš neveiksmi.

40 Pravieši ir tā galvenā zīme. Dieva galvenā zīme ir pravietis. Tagad es parunāšu par to dažas minūtes. Viņi ir Viņa Vārds, kas ir izpausts konkrētajam periodam, un tas ir tas iemesls, kāpēc pravietis vienmēr ir Dieva galvenā zīme. Viņš nekad nav sūtījis uz zemi sodu, vispirms neatsūtot pravieti. Vienkārši paskatieties un izpētiet Rakstus. Pravietis ir galvenā Dieva zīme Viņa ļaudīm, ka Viņš ir sūtījis šo cilvēku, šo konkrēto cilvēku kā Noasu, kā Mozu un...un Eliju, un praviešus. Viņš

sūta viņus, lai izpaustu Vārdu tam periodam, lai brīdinātu Savus ļaudis.

41 Tieši tāpat kā Viņš sūta aukstu laiku pīlēm, lai tās aizdzītu no ziemeļiem uz dienvidiem; nepārtraukta saikne dabā, nepārtraukta saikne Vārdā. Viņš nekad nedara citādāk. Ja šogad ir vajadzīgs auksts laiks, lai tās aizdzītu uz turieni, tad nākamgad būs vajadzīgs auksts laiks, lai aizdzītu tās uz turieni. Ja ir vajadzīgs silts laiks, lai atdzītu tās atpakaļ, tad nākamgad būs vajadzīgs silts laiks, lai atdzītu tās atpakaļ.

42 Un, kad Dievs gatavojas sūtīt sodu, pirms Viņš sūta sodu, Viņš sūta pravieti un izpaužŠavu Vārdu, apstiprina tā perioda Vārdu. Viņš darīja to visos citos periodos. Viņš apsolīja darīt to arī šajā periodā. Un Viņš darīs to šajā periodā neatkarīgi no tā, ko cilvēki saka par to. Viņš darīs to jebkurā gadījumā, jo Viņš nevar pārkāpt Savu nepārtrauktību. Viņš to šādi ir ieplānojis, Viņš vienmēr dara tādā pašā veidā. Viņam vienmēr sanāk izdarīt to tādā veidā, kā Viņš darīja pirmajā reizē.

43 Tāpat kā Jānis Kristītājs, lūk, mums bija bijuši četri simti gadu, no Maleahijas līdz Jānim, kad nebija bijis nevienas zīmes, neviena Vecās Derības pravieša, aptuveni tik ilgs laiks bez pravieša (izņemot soģu laikus), kāds vēl nebija bijis. Kas par lietu, kāpēc viņiem šajā laikā nebija pravieša? Tam laikam nebija atvelēts nekāds Vārds. Viņiem bija jāgaida, līdz atnāks pareizais laiks. Viņiem bija jāgaida. Maleahija pravietojumā bija teikts, tas ir Maleahijas 3. nodaļā: "Redzi, Es sūtu Savu vēstnesi Mana vaiga priekšā, viņš sagatavos Man ceļu Manā priekšā," Maleahijas 3:1. Lūk, tas bija Maleahijas pravietojums par Kunga Jēzus atnākšanu. Šajā laika posmā nekam nebija jānotiek, tāpēc draudze vienkārši kļuva slinka un devās pati pa savu ceļu, līdz pietuvojās apsolījuma laiks.
44 Un, kad apsolījuma laiks pietuvojās, Dievs pārdabiskā veidā atveda uz zemes Jāni. Protams, viņš bija vīrietis, dzimis no sievietes, un mēs zinām, ka viņa mātes vārds bija "Elizabete" un tēva vārds bija "Caharija". Viņi bija labi cilvēki. Un viņa tēvs bija priesteris. Tajos laikos bija ierasts, ka dēli turpināja sava tēva darbu, bet mums ir iemācīts, ka Jānis, kad viņam bija deviņi gadi, pēc sava tēva nāves aizgāja uz tuksnesīgām vietām un palika tur viens pats līdz trīsdesmit gadu vecumam.

45 Redziet, ja viņš būtu pievērsies tam, ko darīja viņa tēvs, viņi būtu viņu tik ļoti saputrojuši, ka viņš nebūtu zinājis, kā ieraudzīt to Mesiju, kad Viņš atnāca. Viņš nekad nebūtu Viņu atpazinis. Bet viņš palika tuksnešainās vietās. Ja viņš būtu devies uz semināru, domādams tāpat kā viņa tēvs, tad viņi visi būtu teikuši: "Un tā, Jāni, mēs saprotam, ka tu būsi tas, kurš atpazīs Mesiju, kad Viņš nāks. Nu, vai tev nešķiet, ka brālis *tāds un tāds* pilnīgi precīzi atbilst tai personībai? Kā tad ar Kajafu, mūsu pašreizējo augsto priesteri, vai tev nešķiet, ka viņš ir brīnišķīgs cilvēks?" Ar to visu viņa svētajā prātā viņš nekad nebūtu varējis domāt par to pareizi.

46 Viņš devās tuksnesī un gaidīja! Viņa darbs bija pārāk liels izglītībai. Viņa darbs bija pārāk liels teoloģijai. Viņam vajadzēja pasludināt Mesiju. Un viņš palika tuksnesī.

47 Paskatieties uz viņa sludināšanu. Viņa sludināšana nebija tā laika teoloģijas ētika. Jūs redzat, ka tā tāda nebija. Par ko viņš runāja? Par cirvi pie koka, par čūskām. Redziet, tas bija viss, ko viņš zināja. Viņš uzauga tuksnesī. Tas ir tas, ko viņš zināja: čūskas un koki, un cirvji, un tā tālāk. Un tas bija tas, uz kā balstījās viņa vēstījums, daba. Kad viņš teica: "Jūs, čūsku dzimums, kas brīdināja jūs bēgt gaidāmajām dusmām? Nemaz nedomājiet, ka Ābrahāms ir jūsu tēvs, jo Dievs var no šiem akmeņiem uzaudzināt Ābrahamam bērnus. Un turklāt cirvis ir pielikts pie koka saknes, un katrs koks, kas nenes labus augļus, tiek nocirsts un iemests ugunī." Sacīja: "Es patiešām kristu jūs ar ūdeni uz atgriešanos no grēkiem. Bet tur nāks Kāds aiz manis, kuram es neesmu cienīgs kurpes nest, Viņš kristīs jūs ar Svēto Garu un uguni. Viņa vēteklis ir Viņa rokā; Viņš pilnībā attīrīs savu klonu un sadedzinās pelavas ar neapdzēšamu uguni, un kviešus savāks klētī." Āmen.

48 Tur ir kāds vīrs...patiešām pravietis. Viņam bija kāda zīme, par kuru viņam bija jābūt nomodā. Un, kad viņš ieraudzīja Mesiju, viņš bija tik pārliecināts, ka Viņam ir jānāk viņa laikā, viņš bija tik nešaubīgs. Ak, ja vien draudze spētu ieņemt savu nešaubīgo pozīciju, ja vien tā spētu apzināties savu vietu šajā stundā! Jo, saskaņā ar Rakstiem, tieši viņam bija jāstāda priekšā Mesija, un viņš zināja, ka Viņam noteikti ir jābūt uz zemes tajā laikā, kad viņš pravietoja. Tādējādi Viņš turējās tuvu tai vietai, kur viņš sludināja, tik ļoti, ka viņš pateica: "Tagad jūsu vidū stāv Kāds, ko jūs nepazīstat, Kāds, kas tieši tagad ir jūsu vidū." Viņš zināja to. Viņš bija tur. Tas laiks bija tuvu. Viņš

zināja to.

49 Kādu dienu viņš paskatījās, nolaizdamies no debesīm... Un viņš redzēja gaismu kā balodi nolaižamies no debesīm. Un par To, uz kuru tā nolaidās, viņš sacīja: “Es liecinu, ka šis ir Dieva Dēls.” Viņš redzēja to. “Jo Viņš tuksnesī pateica man: 'Tas, uz kā tu redzēsi Garu nolaižamies un paliekam, tas ir Viņš, kas kristīs ar Svēto Garu un uguni.'”

50 Viņš bija cilvēks, Dieva sūtīts, Dieva apmācīts un strādāja Dievam, līdz Dievs un viņš kļuva... Viņš bija pravietis, un Vārds nāca pie viņa, kā jau es teicu tovakar, ūdenī. Viņš bija Dieva Vārds Maleahijas pravietojuma laikam. Maleahija teica, ka būs tāds cilvēks, un uz skatuves parādījās Jānis, pravietis, lai piepildītu Tā Kunga Vārdu tai dienai. Tātad tas...viņš bija tā zīme Israēlam, ja vien viņi būtu atpazinuši to zīmi.

51 Pat mācekļi sacīja: “Kāpēc rakstu mācītāji saka, ka pravietim ir...ka Elijam ir jānāk pirms tam?”

Viņš sacīja: “Viņš jau ir atnācis, bet jūs viņu nepazināt.”

52 Dievs dara to tik vienkāršā veidā, tikai lai paņemtu to izraudzīto sēklu, tik ļoti, ka citi to nekad neierauga. Tā ir taisnība.

53 Cik daudz gudru vīru bija Bābelē, kas studēja astronomiju, kad tie trīs gudrie tomēr zināja, ka tad, kad tajā saules sistēmā tās trīs zvaigznes nostājās vienā rindā, ka tā ir zīme, ka Mesija ir uz zemes? Viņi zināja to. Viņi ticēja tam. Un viņi bija tie, kas redzēja šīs zvaigznes. Tie visi pārējie tās neredzēja. Tās atradās savā pareizajā zvaigznājā, bet viņi redzēja tās tādā veidā, kā Dievs bija viņiem to parādījis.

54 Tieši tādā veidā Evaņģēlijs ir šodien. To var skatīt tikai tādā veidā, kādā to pasniedz jums Dievs. Un, ja tas tiek pasniegts jums ārpus Bībeles nepārtrauktības, tad tas nav Dievs, kas jums to stāsta. Āmen. Jūs nevarat likt Bībelei melot. Tā ir nekļūdīgs Dieva Vārds. Un tam ir jāsaskan ar Viņa nepārtrauktību, ar pārējo Viņa Vārdu. Tas vienkārši nevar teikt vienā vietā *tā*, bet *šeit* kaut ko citu; un tur darīt *tā*, sadalīt gabalos. Tas katru reizi trāpa mērķī, Vārds, tāpēc jums tas ir jādara saskaņotā nepārtrauktībā ar pārējo Viņa Vārdu. Tādējādi Viņa metode Vārdā vienmēr ir bijusi sūtīt pravieti pirms tā laika, pirms Viņš apstiprina Savu Vārdu.

55 Un tā, te mēs varētu parunāt, tikai brītiņu, par to, kas ir *pravietis*. Lūk, angļu valodā, saskaņā ar angļu valodas terminiem tas nozīmē “sludinātājs”. Nu, tie ir angļu valodas termini. Bet ebreju valodā to sauc par “redzētāju”.

56 Un redzētājs bija tas, kuram bija rakstītā Vārda skaidrojums, un viņš paredzēja notikumus, kam bija jānotiek. Un, kad viņš runāja par to, kam bija jānotiek, un pierādīja, ka viņš ir redzētājs, tad viņš zināja. Viņi zināja, ka viņam bija pareizais Rakstu skaidrojums, jo Dievs caur viņu izpauda rakstītos Rakstus tai dienai. Āmen. Neesiet slinki. Pamostieties! Tas bija skaidrs apliecinājums, redzētājs: tāds, kurš paziņoja un pareģoja. Un vienīgais veids, kā viņi zināja, ka viņš saņem pareizo Rakstu skaidrojumu, bija tas, ka tas, ko viņš teica, piepildījās. Tad viņi zināja, ka viņu ir aicinājis Dievs, ka to ir teicis Dievs. Un tad viņi redzēja, ka tas notika, tas atkal notika nepārtrauktā saskaņā ar Vārdu tai dienai.

57 Jēzus sacīja: “Izpētiet Rakstus!” Kad viņi redzēja, ka Viņš spēj atpazīt domas, kas bija viņu prātos, un viņi sauca Viņu par Belcebulu, Viņš sacīja: “Izpētiet Rakstus, tie ir tie, kas liecina par Mani.” Rakstu nepārtrauktība pilnībā saskan ar konkrētā laika zīmi! Viņš bija tā laika Dieva zīme. Viņš bija rakstītā Vārda izpausme un arī varēja pareģot, kas notiks, un viņi nevarēja to noliegt. Viņš bija tā laika superzīme. Protams, ka Viņš tāds bija.

58 Paskatieties uz Viņa nemainīgā Vārda, arī Svētā Gara, nepārtrauktību. Jēzus sacīja: “Kad Svētais Gars nāks pār jums, Viņš atgādinās jums jeb atklās jums šīs lietas, ko Es esmu jums sacījis, un arī parādīs jums to, kas būs.” Lūk, Bībele...

59 Šodien cilvēki saka: “Pasaulē nav nekā tāda kā pravietis.”

60 Nu, kāpēc tad Pāvils noteica to draudzē? “Vispirms ir apustuļi, pravieši, skolotāji, gani un evaņģēlisti.” Protams, tur bija.

61 Svētais Gars ir pravietis. “Kad Viņš, Svētais Gars, nāks pār jums, Viņš jums atklās jeb iemācīs jūs, parādīs jums. Šīs lietas, ko Es esmu jums pateicis, tās visas bija līdzībās, šobrīd jūs tās nesaprotat, jo tās nav domātas jūsu periodam tagad. Bet, kad atnāks Svētais Gars, Viņš šīs lietas atdzīvinās precīzi saskaņā ar apsolījumu. Un ne tikai to, bet Viņš parādīs jums to, kam ir jānotiek.”

62 Slava! Dieva Vārda, Dieva apsolījuma, Dieva Gara nepārtrauktība. Mēs dzīvojam tajā stundā, vērodami, kā atklājas šī perioda pravietojumi, kā tie piepildās. Kādā īpašā laikā mēs dzīvojam! Svētajam Garam bija mums jāparāda tas, kam bija jānotiek.

63 Cilvēks vienmēr ir mēģinājis kaut ko sasniegt un kļūt slavens, padarot sevi par kādu superzīmi. Kas liek cilvēkam censties darīt sevi par kaut ko pārāku par citiem? Kāpēc viņš to dara? Tāpēc ka viņā...viņš ir kaut kāda daba. Pēc savas dabas viņš ir grēcinieks, bet pēc sava stāvokļa viņš ir kritis Dieva dēls.

64 Kāpēc viņš tik skaisti iekārto savu māju, darīdams to vēl labāku visu laiku? Tas ir... Putns taisa savu ligzdu, kā ir taisījis vienmēr. Murkšķis joprojām dzīvo zemē, kā viņš darīja pirms tūkstoš gadiem. Saprotat? Putns joprojām taisa savu ligzdu tāpat kā pirms tūkstoš gadiem. Saprotat? Bet cilvēks palielina. Kāpēc? Viņš ir...un...un viņš ir kritis Dieva dēls. Viņā ir kaut kas, kas saka viņam, ka ir kāda pils, daudz skaistāka, un viņā ir kaut kas, kas cenšas to atrast. Viņš meklē to. Ak, ja mēs paskatāmies uz dažām no šīm mājām šodien, kādas tās būs tajā otrā pusē? Ja kritusi daba var izdarīt kaut ko tādu, kas tas būs tur?

65 Bet tieši tas liek viņam to darīt – viņa daba viņā. Kaut arī viņš ir kritis, viņš cenšas kaut ko izdarīt sevī. Viņš cenšas to darīt. Tā tas ir bijis jau no paša sākuma.

66 Ādams, viņš mēģināja uztaisīt superreliģiju bez izpirkšanas. Viņi joprojām mēģina to darīt. Superreliģija, izveidot reliģiju, kurā viņš varētu dzīvot, kā vien vēlas, bez izpirkšanas, un joprojām būtu zem apsega. Viņš mēģināja to darīt sākumā, un viņš joprojām mēģina to darīt.

67 Bet Dieva paredzētais veids bija izpirkšana, un neviens cits veids nedarbosies. Tam ir jāatgriežas atpakaļ pie izpirkšanas.

68 Nimrods mēģināja uzcelt supertorni, reliģisku torni. Ja nu būtu kāds, kas... Kāds mazs tornis bija varbūt trīsdesmit pēdu augsts, bet viņš gribēja uztaisīt ko superīgu, kaut ko lielāku, tāpēc viņš uzcēla sev torni. Tas bija viņa laikā.

69 Nebukadnēcars gribēja uzcelt superpilsētu. Viņš ņēma paraugu no debesīm: gaisa dārzi, Eifratas upe blakus tronim; gluži kā dzīvības ūdens, dzīvības upe, kas plūst pie Dieva troņa. Viņš centās uztaisīt superpilsētu.

70 Amerikas Savienotās Valstis pirms dažiem gadiem mēģināja uztaisīt superkuģi. Viņi uztaisīja to tādu, ka viņi teica: “Tas nekad nenogrims. To nevar nogremdēt.” Dievs nolika “Titāniku” jūras dibenā. Tas parāda, ka cilvēka sasniegumi nekad pie nekā nenovedīs. Tie visi ir pīšļi, un tie atgriezīsies pīšļos, kas ir tajos.

71 Krievija šodien cenšas izaudzināt kādu superzinātnieku, kurš varētu paveikt kaut ko zinātnisku, lai iekarotu pasauli.

72 Francija vēl nesen domāja, ka viņiem vēl var būt viņu sievietes, vīns un izklaides; tāpēc viņi uzbūvēja sev tā saukto Mažino līniju, bija notēmējuši savus ieročus pret Vāciju, galveno ienaidnieku. “Lai tik viņi atnāk šurp! Mēs vienkārši dzīvosim, kā vien gribēsim. Un mēs šeit uztaisīsim lielu superlīniju, uztaisīsim to no betona, notēmēsim savus ieročus. Ja viņi kādreiz atnāks, mēs nospiedīsim pogu; tie visi izšaus un aiztrieks viņus atpakaļ uz Vāciju.” Vācieši apgāja apkārt un ienāca no aizmugures. Viņi aizmirsa.

73 Arī mēs esam aizmirsuši! Dievs ar savu vareno roku rāda šai pasaulei, ka tā nespēj nostāvēt. Bet viņi grib kādu superzīmi.

74 Viņi uztaisīja sev Mažino līniju, bet vācieši iegāja no aizmugures, jo viņi aizmirsa. Tā ka viņi būtu varējuši uzstādīt ieročus uz torņiem, kurus varētu pagriezt uz otru pusi un šaut. Viņi aizmirsa to.

75 Tieši to draudze aizmirst šodien. Viņiem ir superdrauze. Viņiem ir superkonfesija. Viņiem ir superīgi ģērbti cilvēki. Viņiem ir viss, ko viņi grib, un superkalpotāji ar superizglītību. Bet jūs aizmirstat, ka Dieva Vārds nevar ciest neveiksmi. Tam ir jānāk tā, kā Dievs teica, ka tas nāks. To nav iespējams apiet.

76 Pēc tam iznāca Vācija. Viņi domāja, ka tā ir laba ideja, tāpēc viņi sataisīja to, lai viņi varētu pagriezt savus ieročus pretējā virzienā. Tā nu viņi uzcēla sev līniju, nosauca to par Zīgfrīda līniju, taču amerikāņu lielkalibra bumbas nolīdzināja to ar zemi. Saprotat?

Viņi visu laiku cenšas uztaisīt kaut ko super, super.

77 Draudzes šodien grib savu superkonfesiju. Mēs jau ilgi esam mēģinājuši, metodisti grib visu, baptisti grib visu. Tad tajās sacīkstēs ienāca pentakosti, viņi grib visu. Katoļi cenšas paņemt visu. Tā nu viņi saprata, ka maza, izkaisīta grupiņa, viņi nespēj to izdarīt. Bet, ja sapulcinātu viņus kopā, cik Bībeliski tas izklausās! "Apvienosimies kopā! Apvienosimies kopā, tad mēs to izdarīsim. Mēs iedzīsim komunismu okeānā."

78 Nesaprazdami, ka Dievs uzcēla komunismu, lai viņus sakautu. Tie ir skaļi vārdi no sludinātāja mutes. Bet mani šķebina, kad dzirdu šo: "Komunisms! Komunisms!" Jūs zināt komunisma zīmes. Bet par to stundu, kurā jūs dzīvojat, jūs neko par to nezināt. Vai tad jūs nezināt, ka Dievs apsolīja to izdarīt? Tāpat kā Viņš sāka, uzcēla Nebukadnēcaru, lai iznīcinātu Izraēlu, jo viņi negāja pa Viņa ceļu. Bībele to skaidri māca, un šī ir tā stunda, kad tam ir jānotiek.

79 Un šajā dienā, kurā mēs dzīvojam, mēs ieraugām visas šīs lietas. Tas nav kaut kas apslēpts, tas ir kaut kas, ko Dievs ir atklājis Vārdā, bet cilvēki ir pārāk akli, lai to ieraudzītu.

80 Šodien mēs domājam: "Nu, lūk, ja mēs visi varam sanākt kopā vienotībā, tad ir...vai padomē, 'kur ir daudz padoma devēju, tur ir glābiņš.'"

81 Tā ir taisnība, bet starp kādiem padoma devējiem jūs meklējat padomu? Kā jūs varat iet kopā? Kā jūs varat samest šīs konfesijas kopā? Daži no viņiem ir ticīgi, un daži ir neticīgi, un daži ir liekuļi, kā jūs grasāties salikt viņus kopā un iet kopā? "Kā divi var iet kopā, ja viņi nav sarunājuši?" Arī tas ir rakstīts. Paskaties, ko viņi šeit dara, viņi taisa sev pūli.

82 Reiz Bībelē viņi izdarīja to pašu lietu, kad Ahabam bija nepatikšanas un...tas ir, Ahabs sūtīja pēc Jošafata, lai viņš nāktu no...no Jūdejas, un...un noskaidrotu, vai viņš negribētu paņemt savas armijas un palīdzēt viņam izcīnīt kauju. Un Jošafats, ticīgais, kuram bija pārtrūkusi saikne ar savu Dievu, devās uz turieni un sacīja: "Jā."

83 Sacīja: "Tur ir zemes gabals, kas pieder mums. Tas ir mūsu. To mums iedeva Dievs. Pravietis Jozua iedalīja mums šo zemi, bet tagad mēs redzam, ka tā pieder ienaidniekam. Ienaidnieks tur audzē kviešus, kuriem būtu jānonāk mūsu, ebreju vēderos, bet tagad tas tiek aizvests ienaidniekam." Sacīja: "Vai mēs iesim uz turieni? Vai tu iesi kopā ar mani?"

84 Nu, lūk, Jošafats, kārtīgi to neapdomājis, sacīja: "Nu, protams. Mani kaujas rati ir tavi rati. Mani jātnieki ir tavi jātnieki. Mani kājnieki ir tavi kājnieki. Mēs esam brāļi. Slēgsim vienošanos, izveidosim aliansi un dosimies uz turieni ceļā." Tad viņam ienāca prātā: "Sākumā mums vajadzētu paprasīt Dievam." Ak vai!

85 Pirms tu pievienojies šai lietai, labāk vispirms paprasi Dievam. Labāk vispirms noskaidro to, pirms tu iemet savu draudzi tādā Bābelē. Tev tas būs jādara, vai arī jāpieņem zvēra zīmogu. Bet turpini vien.

86 Viņi sacīja, Ahabs sacīja: "Protams, man būtu vajadzējis to iedomāties." Sacīja: "Man šeit, seminārā, ir četri simti ebreju praviešu, vislabākie, kādi vien ir šajā zemē. Nekur citur nekādu labāku nav. Mēs viņus sadabūsim."

87 Un tie pravieši ieradās, un viņi visi pravietoja. Protams, viņu ideja bija pilnīgi pareiza, tā viņi domāja. Viņi sacīja: “Protams, tas pieder Israēlam. Ja Dievs iedeva to Israēlam, tad tas pieder Israēlam.”

88 Taču Dievs dod tev šīs lietas tikai ar nosacījumiem. Tieši to es domāju par Gara dāvanām draudzē šodien. Tik daudzi saka, ka tām tur ir jābūt. Bet tās atnāks tur tikai ar nosacījumiem.

89 Nesen kāds pazīstams kalpotājs sacīja man: “Kad tu pārstāsi bārt tās sievietes un vīriešus par *to*, *šito* vai *to*?” Sacīja: “Viņi uzskata tevi par redzētāju jeb pravieti.” Sacīja: “Kāpēc tu nemāci viņiem, kā saņemt Svēto Garu un lielas dāvanas?”

Es sacīju: “Ko viņi ar tām darīs?”

90 Sacīja: “Tev, tev vajadzētu viņus mācīt kaut ko labāku, nevis censties stāstīt viņiem, kā apgriezt matus un nēsāt drēbes, un visu ko tādu. Tev nevajadzētu to darīt.”

91 Es teicu: “Kā gan es mācīšu viņiem algebru, ja viņi negrib dzirdēt pat alfabētu?“ Saprotat? Kā gan tu to izdarīsi? Viņiem ir... Dievs dod šīs dāvanas ar nosacījumiem.

92 Un tā zeme piederēja Israēlam ar nosacījumu, ka viņi paliks uzticīgi Dievam. Bet paskatieties, kāds atkritējs tur viņiem bija kā mācītājs, vienkārši ļāva ieplūst elkdievībai un visādām citām lietām. Bet tie pravieši domāja, ka tas pieder Dievam...pieder Israēlam, ka tā ir dāvana Israēlam, ka viņiem vajadzētu to iemantot.

Tas pats notiek arī šodien.

93 Bet atcerieties, kad viņi visi vienprātīgi pravietoja, un viens no viņiem, man šķiet, Cedekija, uztaisīja sev lielus dzelzs ragus. Viņš sacīja: “Tu paņemsi tos un izstumsi ar tiem sīriešus ārā no tās zemes.”

94 Bet tas vienkārši neapmierināja šo reliģiozo, labo, morālo vīru Jošafatu. Viņš sacīja: “Nu, vai tev nav vēl viena?”

95 “Vēl vienu, ja mums ir četri simti? Četri simti, kas vienprātīgi saka: 'Mums būs draudžu padome. Mēs... mēs vienkārši to izdarīsim.'” Redziet, viņi visi bija vienoti. Teica: “Viņi ir, viņi visi, vienisprātis.” Sacīja: “Kāpēc gan tev nedoties uz priekšu un vienkārši nedodies turp kopā ar mani?”

96 Viņš sacīja: “Vai tur nav vēl kāds, kuram varētu pajautāt par to, kuram ir kontakts ar Dievu?”

97 Viņš sacīja: “Jā, ir vēl viens, bet es pavisam noteikti viņu ienīstu.” Tas ir tas.

98 “Ak, lai ķēniņš tā nesaka,” sacīja Jošafats. “Aiziesim un pajautāsim viņam, un...un redzēsim, kas tur būs.”

99 Viņš teica: “Ir viens, jā, es viņu pazīstu, Imlas dēls,” sacīja, “Miha. Bet,” sacīja, “es viņu ienīstu.” Sacīja: “Viņš vienmēr uzliek man lāstus. Viņš vienmēr man saka, ka es kļūdos un...un ka mani sagaida elle.” Sacīja: “Man nepatīk pat klausīties viņa spredķus. Neviens no pārējiem kalpotājiem pat negrib redzēt viņu savās draudzēs.” Sacīja: “Mēs jau sen izmetām viņu no asociācijas.” Teica: “Es pat nezinu, kur tu viņu atradīsi.”

“Ak,” viņš sacīja, “lai ķēniņš šādi nesaka. Aiziesim un sameklēsim viņu.”

100 Tad viens no asociācijas devās viņam pakaļ. Viņš sacīja: “Tātad, Miha, tev ir iespēja atkal atgūt savu biedra karti, ja tu teiksi to pašu, ko saka viņi. Saproti, ja tu vienkārši to izdarīsi, ja tu piekritīsi mums, ka mums visiem vajadzētu iestāties padomē un visiem kopā pievienoties, mēs vienkārši...tu būsi viens no mums.”

101 Ak, bet Dievam vienmēr ir kāds, kas paliks uzticīgs. Viņš sacīja: “Kā Tas Kungs Dievs ir dzīvs, es teikšu tikai to, ko Viņš liks man pateikt.” Āmen.

102 Tā bija zīme Jošafatam. Jūs zināt šo stāstu. Un viņš sacīja: “Nu, Dievs pateica!” Lai gan četri simti padomē bija pret viņu, viņš tomēr stāvēja stingri. Un tā bija zīme Jošafatam. Un Jošafats

negribēja tur iet.

103 Tā ka mēs zinām, kā tas beidzās, jo šī vīra vārds precīzi sakrita ar pravieša vārdu, kas bija pravietotos Ahaba laikam: “Tā kā viņš paņēma taisno Nabotu un nokāva viņu, un citas lietas, Dievs pateica viņam caur pravieti Eliju, ka: 'Suņi laizīs tavas asinis,' tā tas ir, un kas notiks, un kā viņi apēdīs Izebeli.” Viņš pravietoja. Tas bija Vārds, un Miha bija tas, kurš varēja likt tam īstenoties. Āmen.

104 Viņš bija pravieša zīme tam laikam, ja vien viņi būtu viņā ieklausījušies. Tas nekad nav cietis neveiksmi. Dievs vienmēr to sūta.

105 Ikviens vienmēr grib kādu zīmi. Mums vajadzētu gaidīt zīmes. Tā tas ir. Bet reliģiskas.... Zīmes no Rakstiem, nevis reliģiskas zīmes; Bībeliskas zīmes.

106 Visi gaidīja kādu zīmi, un viņi zināja, ka tā būs superdiena; Dievs jau no paša sākuma redzēja beigas, tāpēc Viņš teica: “Es došu viņiem zīmi, superzīmi. Es došu viņiem mūžīgu zīmi.” Āmen. “Es došu viņiem tādu, kas necietīs neveiksmi un nekad nezudīs.” Āmen. “Viņi grib zīmi, tāpēc Es viņiem tādu došu, superzīmi.”

107 Viņš neatnāca šīs pasaules krāšņumā, kā viņi gaidīja, ka Viņš nāks. Bet ko Viņš teica? “Jaunava taps grūta.” Āmen. Tā bija zīme. Tā bija superzīme. “Jaunava taps grūta.” Āmen. Super, superzīme; nevis dabiska zīme, bet superzīme; jaunava top grūta, saprotiet, pārdabiska zīme. Pārdabiska! Tā bija superzīme, jo tas nekad iepriekš nebija noticis ar jaunavu, bet: “Viņa taps grūta.”

108 Kam tam bija jābūt? “Viņš tiks saukts par Imanuēlu.” Kā tas būs? “Dievs un cilvēks kļūs par vienu.” Tā ir tā superzīme.

109 Ak Dievs, ja vien pasaule spētu to ieraudzīt, ka Dievs un cilvēks ir viens! Tā superzīme bija tas pirmais Cilvēks, kurā Dievs varēja ienākt; visu, kas Dievs bija, Viņš ielēja Kristū. Un visu, kas bija Kristus, Viņš ielēja draudzē. Superzīme, Dievs un cilvēks kopā, tai bija jābūt pēdējās dienas superzīmei, kad visai Bībelei ir jāpiepildās pēdējās dienās.

110 Superzīme: “Jaunava taps grūta. Un šī ieņemšana, kad tas piedzims, būs miesā izpaudies Dievs,” superzīme. Viņi joprojām tai netic, bet tā tik un tā bija. Tā joprojām ir superzīme.

111 Ievērojiet, superzīme! Viņiem šodien ir supermens, viņiem ir izdomājums par supermenu, visas šīs pārējās superlietas. Bet draudzei ir superzīme, Dievs atkal draudzē, izpausts cilvēka miesā. Dievs savienojies ar cilvēku, Viņa drošā superzīme!

112 Ievērojiet šo mūžīgo zīmi, nekļūdīgo zīmi, tā nekad nepievils. Cilvēks un... Vārds un cilvēks kļuva par vienu. Kad Dieva Vārds un cilvēks kļuva par vienu, kā ir teikts Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļā: “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū,” tā ir tā superzīme.

113 Ak, ja tā bija superzīme tajā laikā, kad tas pats Gars, kas bija uz Jēzus Kristus, ienāk Savā draudzē, lai izpaustu rakstīto Vārdu šai dienai, tad tā joprojām ir superzīme.

114 Draudzei var būt padomes zīme, kad viņi visi sanāk kopā neīstam pasaules mieram un visam tam, kas viņi vēlas būt. Baptisti var sacīt: “Mēs ieguvām miljonu vairāk 44. gadā.” Metodisti var visvisādi lielīties, cik vien vēlas, vienotie vai trīsvienīgie, lai kas viņi nebūtu.

115 Bet tā superzīme ir joprojām...Dievs paliek uzticīgs tai superzīmei: tas ir Dievs cilvēkā, izpaužot Savu rakstīto Vārdu. Savu Vārdu: “Kad Viņš, Svētais Gars, nāks pār jums, Viņš atklās šīs lietas, parādīs tās jums un parādīs jums to, kas notiks.” Ebrejiem 13:8: “Jēzus Kristus tas pats vakar un šodien, un mūžīgi.” Precīzi.

116 Viņš bija Ābrahāma Superdzimums, Superdēls. Ābrahamam bija viens dēls, kas viņam piedzima no dabiskās miesas, tas bija Īzāks. Pēc tam viņam bija vēl viens Dēls, un šis Dēls bija no ticības, tas bija Jēzus; Viņš bija Ābrahāma Dēls, Dāvida Dēls, Dieva Dēls. Viņš to jau iepriekš

redzēja vīzijā. Ticība Viņa apsolītajam Vārdam, kas parādījās pēdējās...lai parādītu šajās pēdējās dienās Ābrahāmam... Mums būtu jābūt Ābrahāma dzimumam. Ja mēs esam miruši Kristū, tad mēs esam Ābrahāma dzimums un mantinieki līdz ar Viņu, saskaņā ar apsolījumu. Un tā, kāpēc Ābrahāmam tika dota šī superzīme? Tāpēc, lai tas atnestu pēdējās dienas superzīmi. Tai ir jātiek parādītai.

117 Dievs parādīja Ābrahamam galu no paša sākuma un to, kam bija jānotiek; Dievs izpaudās Cilvēkā, Savā superticības Dēlā. Cilvēks nespēja iznīcināt šo Dēlu; viņi spēja iznīcināt Īzāku, viņi spēja iznīcināt Jēkabu un pēcnācējus pēc viņiem, bet šis Superdēls bija neiznīcināms. Ābrahāms, Ābrahāma dzimums, šī ticība, kas...nevis dabiskais dzimums, bet tā ticība, ko Ābrahāms saņēma nevis ar apgraizīšanas likumu, bet ar ticību Vārdam, Ābrahāma superticības Dēls, kas bija Jēzus Kristus. Lūk, visi citi viņa dēli nomira, bet šo Dēlu nogalināt nebija iespējams. Viņš tika nonāvēts, bet nevarēja palikt miris. Kaps nespēja Viņu noturēt. Viņš ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi.

118 Ievērojiet, 1. Mozus 22:16 un 17, uz tā kalna, kur Dievs parādīja Ābrahāmam doties, un tur viņš ieraudzīja aunu, kas bija sapinies ar saviem ragiem, mežonīgā vietā. Skatieties, tagad ātri. Pēc tam, kad viņš bija paņēmis Īzāku un sasējis viņu, kas bija viņa dabiskais dēls, nolicis viņu uz altāra, lai atņemtu viņam dzīvību; un tad viņš grasījās viņu galināt, paklausot mīlestībā pret Dievu. Un, kad viņš to darīja, kaut kas notika. Viņš izdzirdēja kādu balsi sakām: "Ābrahām, apturi savu roku, jo Es zinu, ka tu Mani mīli." Un tad viņš izdzirdēja auna blēšanu, tas bija sapinies ar saviem ragiem mežonīgā vietā, viņam aiz muguras. Un viņš to vietu nosauca par Jahve-jire.

119 Ievērojiet, Dievs teica: "Un tavs dzimums," šeit tas ir Ābrahāma dzimums, "iekaros savu ienaidnieku vārtus." Viņš ieņems vārtus, iekaros vārtus. Viņš apsolīja to. Lūk, tieši to izdarīja viņa dabiskais dzimums. Visi no Ābrahāma dabiskās sēklas bija pravieši, kas nāca pēc viņa.

120 Tur bija Mozus, Ābrahāma pēcnācējs, un, kad viņš atnāca, viņš nāca pie tiem vārtiem, pildīdams savus pienākumus. Viņš atnāca pie Sarkanās jūras vārtiem pēc tam, kad bija mācījis Israēla bērniem par apsolīto zemi, ko Dievs bija apsolījis. Viņš bija Dieva pravietis. Viņš bija izpausts cilvēku priekšā kā Dieva pravietis. Dievs radīja caur viņu. Dievs caur viņu rādīja visvisādas zīmes un brīnumus. Un viņš stāvēja precīzi ar Dieva Vārdu, jo viņš vispirms meklēja Dievu. Un viņš zināja savu pozīciju. Viņš zināja, ka viņš ir dzimis tam periodam, lai izpaustu Dieva Vārdu tajā laikā. Un tad, pildīdams savu pienākumu, viņš uzdūrās kaut kam, par ko viņš nezināja, ko darīt, tā bija Sarkanā jūra. Nu, kas notika? Ābrahāma dzimumam bija apsolīts iekarot ienaidnieka vārtus. Tāpēc, kad Sarkanā jūra kļuva par vārtiem, cauri kuriem viņš nevarēja iziet, uz skatuves iznāca Dievs un paņēma tos vārtus, un aizgāja ar tiem, un Mozus izgāja cauri jūrai pa sausu zemi. Viņa dzimums iekaroja tos vārtus.

121 Ebreju jaunekļi iekaroja vārtus pie kvēlojošās krāsns, kas nespēja tos pat sadedzināt.

122 Daniēls iekaroja ienaidnieka vārtus pie lauvu mutēm, kas nevarēja atvērties, lai viņu apēstu.

123 Reiz Samsonu notvēra... Pilsētā viņu bija ielenkusi vīru grupa. Un, kad tas bija noticis, viņš izrāva no klintīm tos milzīgos vārtus, uzlika tos sev uz pleciem un uzkāpa pakalna virsotnē. Kāpēc viņš to izdarīja? Viņš joprojām bija derībā, viņa matu cirtas joprojām atradās uz viņa. Apsolījums joprojām bija tur: "Un viņš iekaros sava ienaidnieka vārtus." Āmen. Protams, noteikti.

Viņi visi nomira, šie brīnišķīgie ticības kareivji. Viņi visi nomira.

124 Tad uz skatuves iznāca Ābrahāma Superdzimums, karaliskais Dzimums, super...karaliskais Pēcnācējs, Jēzus Kristus, kurš bija Ābrahāma ticības Dēls; tas, kuru viņš redzēja ticībā, caur Dieva apsolījumu, ka viņš svētīs visus, kļūs par daudzu tautu tēvu. Uz skatuves iznāca viņa Superpēcnācējs.

125 Ko darīja tie pārējie? Viņi iekaroja lauvu vārtus, uguns vārtus, jūras vārtus, pilsētas vārtus. Un it visur, uz kurieni viņi devās, viņi spēja iekarot tos vārtus, jo tas viņiem bija apsolīts. Taču, kad lieta nonāca līdz nāvei, viņiem visiem bija jāmirst.

126 Un, lūk, nāk karaliskais Dzimums. Viņš ne tikai iekaroja ienaidnieka vārtus, bet Viņš

iekaroja nāves, elles un kapa vārtus, augšāmcēlās trešajā dienā un atvēra ceļu; pārplēsa priekškaru no augšas līdz apakšai un uztaisīja ceļu, lai ikviens vīrietis vai sieviete, kas vēlas nākt pie Viņa, varētu nākt. Viņš iekaroja tos vārtus. Viņš izdarīja ne tikai to, bet arī tos, kas bija nomiruši ticībā, Viņš izveda gūstekņus, uzkāpa augstumos un deva dāvanas cilvēkiem. Tas ir Ābrahāma Superpēcnācējs. Tas ir tas karaliskais Dzimums, Jēzus Kristus, tā superzīme. Atcerieties, tā bija mūžīga zīme, pārdabiska mūžīga zīme, Jēzus. Viņš augšāmcēlās no mirušajiem, tie nevarēja Viņu noturēt. Nāve, elle, kaps nespēja Viņu noturēt.

127 Ebrejiem 13:8, kā jau es teicu: "Viņš ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi," lai parādītu, lai parādītu šo superzīmi šajā periodā.

128 Paskatieties, apskatīsim Ābrahāma ceļu, tikai mazu brītiņu, līdzību par viņa pēcnācēju. Pravietis Ābrahāms, skatieties. Dievs bija uz viņu runājis dažādos veidos, kopš viņš bija atstājis Kaldeju, Ūras pilsētu. Viņš bija devies ceļā. Un Dievs bija parādījis viņam daudzas lielas zīmes, parādījies viņam, parādījis viņam visvisādas lietas, kas notiks, sacījis viņam, kas notiks. Viņš bija pateicis viņam visas tās lietas. Taču, pirms viņš saņēma savu apsolīto dēlu, viņš stāvēja blakus pagānu vārtiem, tieši virs Sodomas. Un, pirms viņš saņēma savu...savu superdēlu, tas ir, savu dēlu, kuram bija jādzimst, superdēlu, protams, pirms viņš saņēma viņu (nevis To karalisko)...bet, pirms viņš saņēma viņu, viņš saņēma superzīmi.

129 Kāda tā bija? Dievs nonāca pie viņa Cilvēka veidolā. Ievērojiet, ka tas Cilvēks, kas runāja ar viņu, kas stāvēja pie telts, kur viņš atradās, un parādīja superzīmi...

130 Un, kad uz skatuves parādījās viņa Superdēls, viņa Superdēls parādīja to pašu zīmi, lai parādītu, ka Viņš ir Ābrahāma Superdzimums. Slava!

131 Un to pašu Viņš apsolīja arī pēdējās dienās. Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? Ābrahāms, pirms, tieši pirms apsolītā dēla atnākšanas; kā arī mēs šobrīd gaidām Ābrahāma Dzimumu, karalisko Dzimumu. Tas bija dabiskais pēcnācējs; šis ir karaliskais Pēcnācējs. Kad dabiskais dzimums saņēma savu zīmi, viņi...viņi to noraidīja; tāpat arī tiks...neviens cits, kā karaliskais Dzimums, līdz tas draudzes dzimums atkal to noraidīs. Viņi tā ir darījuši vienmēr. Bet, ievērojiet, kāda veida zīme tā bija?

132 Vienkārši paskatīsimies un noskaidrosim, kāda bija tā superzīme. Tur atnāca kāds Vīrs, tādi bija trīs. Un vai jūs pamanījāt, ka tad, kad Ābrahāms ieraudzīja tos trīs vīrus nākam, viņš iznāca un sacīja: "Mans Kungs, vai tad Tu paiesim man garām? Ienāc un apsēdies. Ļauj man atnest nedaudz ūdens un nomazgāt Tavas kājas. Un paņem kādu kumosu maizes, tad dodies Savās darīšanās." Un Viņš redzēja trīs nākam, bet nosauca tos trīs par Vienu: "Kungs."

133 Lats, formālā draudze, tur...tur lejā, Sodomā, viņš redzēja divus nākam, un viņš sacīja: "Mani kungi."

134 Ābrahāms zināja, ka "šie trīs ir viens". Patiesībā, tur bija tikai Viens no viņiem. Ievērojiet, divi no viņiem devās uz Sodomu, bet tas Viens palika pie viņa. Viņš sacīja: "Mans Kungs." Ievērojiet to Vienu, kas palika ar viņu; Ābrahāms simbolizēja izsauktos, kas nebija Sodomā, tās stundas izredzētos.

135 Un tā, atcerieties, pagāniem teju teju bija jāsadeg, tieši tāpat, kā tas ir tagad. Pagānu pasaulei ir jātiek iznīcinātai ar uguni. Mēs to zinām.

136 Tagad paskatieties uz to superzīmi. Dievs nonāca Cilvēka veidolā un parādīja zīmi, Viņš bija pagriezis muguru pret telti un jautāja, kur ir Sāra. Un Ābrahāms sacīja: "Viņa ir teltī Tev aiz muguras."

137 Un Viņš sacīja: "Es apmeklēšu tevi saskaņā ar dzīves laiku." Ievērojiet šo "Es", redziet, "Es apmeklēšu tevi."

138 Un, paskaties, Viņš nesauca viņu par Ābramu. Tikai dažas dienas iepriekš viņš bija Ābrams. Bet Dievs izmainīja viņa vārdu, Garā, runādams ar viņu. Bet šeit ir Dievs miesā; tikko bija paēdis

Ābrahāma nokauto teļu, dzerdams govs pienu, un ēdis maizi. Aizdomājieties par to. Kāds Vīrs, putekļainas drēbes, ar netīrām kājām, āmen, Dievs!

Jūs teiksiet: "Tas nebija Dievs."

139 Ābrahāms teica, ka tas bija, viņš teica, ka Viņš bija "Elohim", Tas, kurš radīja debesis un zemi, Visupietiekošais, Dievs cilvēka veidolā. Āmen.

140 Un Viņš parādīja Ābrahāmam zīmi, lai viņš to zinātu, ka pagānu pasaulei tuvojas gals. Un Viņš bija tas Superdzimums. Viņš sacīja: "Kur ir Sāra?"

Sacīja: "Viņa ir teltī aiz Tevis."

Viņš sacīja: "Es apmeklēšu tevi saskaņā ar dzīves laiku."

141 Un Sāra kaut ko izdarīja. Viņa nedaudz pasmējās. Viņš sacīja: Kāpēc Sāra smējās, sakot: "Tas nav iespējams'?" Viņš manīja, kādas domas bija Sāras prātā, kura atradās teltī Viņam aiz muguras. Un viņš zināja, ka tas bija Dievs.

142 Tagad skatieties. Jēzus, kad Viņš nāca uz zemes, Viņš bija tas Superdzimums. Un, kad Viņš nāca, Viņš paziņoja cilvēkiem tieši to pašu lietu. Vai pareizi? Lūk, zinot, ka tuvojas šis beigu laiks, un teica: "Tās lietas, ko Es daru, arī jūs darīsiet, jo Dievs teica, ka Es došu jums mūžīgu, nebeidzamu zīmi." Āmen. Lūk, kur ir tā superzīme.

143 Paskaties uz draudzes pēdām. Tā ir nākusi caur Luteru, Vesliju, pentakostiem, konfesijām. Mums ir bijušas atmodas un visvisādas lietas. Mums ir bijusi runāšana mēlēs. Mums ir bijušas dziedināšanas dāvanas. Mums ir bijušas visdažādākās izpausmes.

144 Bet, skatieties, pašā pēdējā laikā, pirms sadedzināšanas un iznīcināšanas, uz skatuves tieši mūsu priekšā atkal noslēpumaini parādās tā superzīme, āmen, pats Dievs. Nevis kāds cilvēks, bet gan izpausts Dievs; superzīme, nebeidzama zīme, mūžīgā zīme, superzīme, miesā izpausts Dievs! Tāda pati zīme, ko darīja Viņa Dēls; Viņa Superdēls apsolīja to pašu beigās: "Kā tas bija Sodomas dienās, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšanas laikā." Tā superzīme atgriezīsies.

145 Mums ir bijušas visas šīs pārējās lietas, tas ceļš...Ābrahāma ķēnišķīgais Dzimums ir nācis pa to pašu ceļu, pa kuru nāca Ābrahāms.

146 Taču tieši pirms pasaules iznīcināšanas atkal ir jāparādās superzīmei, mūžīgai, nebeidzamai augšāmcelšanās zīmei, kas pierāda, ka ķēnišķīgo Dzimumu nevar nogalināt, kā tas tika izdarīts ar Daniēlu un pārējiem praviešiem. Kaps nespēja Viņu noturēt. Jo Viņš... Tie citi uzvarēja ienaidnieka vārtus, piemēram, uguni un lauvu, un...un zobenu, un tā tālāk. Viņi to uzvarēja. Taču šis karaliskais Dzimums uzvarēja nāvi, elli un kapu. Nekas nespēja Viņu noturēt. Kāpēc? Viņš ir nebeidzama superzīme! Kas ir superzīme? Jēzus Kristus augšāmcelšanās, kas, pēc tam, kad bija miris divus tūkstošus gadu, tomēr stāv mūsu vidū, tāpat kā Viņš darīja toreiz, izpauzdams Sevi Savā draudzē, cilvēka miesā. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Āmen.

147 "Jaunava taps grūta. Un no tā laika Dievs un cilvēks būs viens, savienoti kopā," nebeidzama, mūžīga zīme, superzīme.

Viņš ir dzīvs, Viņš ir dzīvs, Jēzus Kristus šodien ir dzīvs!

Varbūt tu man jautāsi: kā es zinu, ka Viņš dzīvs?

Jo Viņš dzīvo manā sirdī.

148 Es redzu Viņu mūsu vidū. To redzēs viss Viņa izredzētais dzimums. Tieši tā.

149 To redzēja izredzētie Viņa laikā. Iepriekšnolemtie to noteikti redzēs. Kad visapkārt bija neticība, viņi joprojām ticēja tam. Viņi sēdēja turpat starp neticīgajiem un tomēr apliecināja to publiski: "Jā, Tu esi Dieva Dēls, Israēla Ķēniņš." Ak vai!

150 Turpat tūkstošiem neticīgo vidū iznāca viens cilvēks, vārdā Sīmanis Pēteris. Un Viņš sacīja:

“Tavs vārds ir Sīmanis, un tu esi Jāzepa dēls.” Kas tas bija? Tā superzīme. Tur stāvēja pravietis, tur bija tā superzīme, un Sīmanis Pēteris pieņēma to neatkarīgi no tā, ko kāds sacīja. Tas lielais, dūšīgais, brutālais vīrs kļuva par rāmu jēru Dieva priekšā.

151 Ievērojiet, tur bija Nātānaēls, skolotājs, patiešām zinošs vīrs, kurš ticēja Dievam. Un Filips aizgāja un atveda viņu no savas...savas pilsētas, atveda viņu uz turieni. Kad viņš atnāca tur, kur stāvēja Jēzus, Jēzus sacīja: “Redzi, īsts izraēlietis, kurā nav viltības.”

152 Viņš sacīja: “Rabi, kad Tu mani iepazini? Tas ir pārsteidzoši. Es esmu dzirdējis, kā mani vecvecvecvecvectēvi stāsta par *tādu un tādu* un *tādu un tādu*. Es nekad nebiju dzirdējis par to manā... Kā Tu mani pazīsti?”

153 Jēzus sacīja: “Pirms Filips tevi pasauca, kad tu biji zem tā koka, Es tevi redzēju.” Superzīme! Āmen. Priesteri un rabīni bija beigušies. Tur bija Dieva mūžīgā superzīme. Jā.

154 Viņam bija jāiet caur Samariju. Atcerieties, ka ir trīs cilvēku rases: Hama, Šema un Jafeta ļaudis. Viņš devās cauri samariešiem. Tur atnāca kāda sieviete, pie akas, lai dabūtu ūdeni. Jēzus, tiklīdz Viņš to uzrunāja, sacīja: “Iedod Man dzert.”

155 Un viņa sacīja: “Tev nav nekā ar ko pasmelt,” un tā tālāk. Un saruna turpinājās. Viņi runāja par rasu problēmām un tā tālāk.

156 Pēc kāda brītiņa Viņš sacīja viņai: “Ej, paņem savu vīru un atnāc šurp.”

157 Lūk, viņa sacīja: (“Šis Cilvēks te mēģina ar mani gudroties”), saprotiet, “Man nav vīra.”

158 Teica: “Tu pateici patiesību. Tev ir bijuši pieci, un tas, ar kuru tu dzīvo šobrīd, nav tavs vīrs.” Superzīme!

159 Ieklausieties viņā: “Cienītais, es redzu, ka Tu esi pravietis,” superzīme, Vārda izpausme tai dienai. Skatieties. “Tu esi pravietis, bet es neredzu Bībelē, kur šajā laikā būtu jābūt kādam pravietim. Taču mēs gaidām Mesiju, un, kad Viņš atnāks, Viņš izpaudīs Dieva apsolīto Vārdu. Tas būs Viņš.”

160 Šī nabaga sieviete zināja par Dievu vairāk nekā puse no tā laika sludinātājiem tajā apkaimē. Kāpēc? Viņa bija tam iepriekšnolemta. Kad tā gaisma to apgaismoja, tā sēkla atdzīvojās. Jūs nevarat to noslēpt. Nē.

161 Paskatieties uz Nātānaēlu, viņam nerūpēja...viņam nerūpēja, kas tur stāv. Viņš stāvēja turpat priestera un visu citu priekšā un teica: “Rabi, Tu esi Dieva Dēls. Tu esi Izraēla Ķēniņš, kuru mēs gaidām.” Viņš ieraudzīja superzīmi.

162 Šī parastā sieviete, visu to savu problēmu vidū, skrēja cauri pilsētai un sacīja: “Nāciet un paskatieties uz Cilvēku, kas pateica man visu, ko es esmu darījusi. Vai tik tas nav pats Mesija? Vai tik tas nav tas, ko mēs gaidām?” Superzīme!

163 Lūk, atcerieties, toreiz pagāni nesaņēma to, bet viņiem tas ir jāsaņem, jo Dievs nevar izmainīt Savu nepārtrauktību. Viņam tas ir jādara. Atcerieties, Viņš apsolīja to. Viņš teica, ka Viņš to izdarīs. Viņš apsolīja, ka Viņš to izdarīs. Un Viņš izdarīs to pēdējās dienās. Tā teica Jēzus: “Kā tas bija Sodomas dienās, tā būs Cilvēka Dēlam atnākot.” Saskaņā ar Maleahijas 4.[3.] nodaļu mums ir apsolīts pēdējās dienās, ka kāds uzcelsies pēdējās dienās, kas centīsies atvest atpakaļ un sapurināt visu aukstumu un visas viņu tradīcijas, un pārējo, “un atjaunot cilvēku ticību atkal atpakaļ pie apustuļu tēviem, pie oriģinālā Vārda”. Jā.

Jūs sakāt: “Tas bija...tas bija Elija Jānī.” Ak, nē, nē.

164 Elija Jāņa laikā bija Maleahija 3. nodaļa: “Es sūtu Savu vēstnesi Manā priekšā.”

165 Tāpēc ka uzreiz pēc *šī* pravietojuma piepildīšanās visa pasaule tiks sadedzināta. Ir pagājuši divi tūkstoši gadu, un pasaule netika sadedzināta. “Un taisnie staigās pa bezdievīgo pīšļiem.”

166 Brāli, māsa, mēs dzīvojam supermārketu, superlidmašīnu, superlielceļu, supersacīkšu, super

visa pārējā laikā. Un tur ir superzīme! Mums ir bijusi reliģijas zīme. Mums ir bijusi atmodu zīme. Mums ir bijusi kopā sanākšanas zīme. Mums ir bijusi mēlēs runāšanas zīme. Mums ir bijusi slimnieku dziedināšanas zīme. Mums ir bijušas visas šīs zīmes.

167 Un tomēr Bībelē mēs ieraugām, ka pēdējā zīme pirms apsolītā Dēla atnākšanas bija superzīme. Jēzus teica: "Kā tas bija toreiz; pirms atkal atnāks apsolītais Dēls, uz zemes atkal parādīsies tā superzīme." Šovakar es pasludinu jums Jēzus Kristus Vārdā: šobrīd tā ir uz zemes. Ne tikai to, bet tā ir tieši šeit starp mums šovakar. Svētais Gars, Dieva superzīme, augšāmceltais Jēzus Kristus, tas nevar ciest neveiksmi. Tā ir mūžīga zīme. Tas vispār nevar mainīties. "Debesis un zeme zudīs, bet tas nekad neizmainīsies." Tā ir mūžīga, nepārejoša zīme, cilvēka miesā izpaudies Dievs. Dievs ir darījis Sevi zināmu cilvēka miesā.

168 Vai jūs ticat, ka tā ir patiesība? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] No visas sirds, vai jūs tam ticat? ["Āmen."] Neaizverieties sevī kā bruņurupucis savās bruņās. Ja tevī ir kāds bruņurupucis, noņem tās bruņas. Ļauj ienākt iekšā Svētajam Garam. Neaizveriet sevi kādā ticības mācībā vai konfesijā. Brāli, māsa, tā stunda ir pienākusi. Es ticu, ka Dievs jau ir izdarījis tik daudz, cik Viņš grasījās izdarīt. Nākamā lieta ir draudzes rīcība, vai arī mēs aiziesim pazušanā.

169 Es tikai prasu, lai kāds apstrīdētu, ka tas tā nav. Es esmu prasījis to viscaur pasaulē vēl un vēl, bet ne reizi neviens, neviens nav to mēģinājis. Viņi zina to. Viņi zina to, jo tas ir Vārds, un Dievs pierāda, ka tas ir Viņa Vārds. Tad kāpēc gan to nepieņemt? Āmen. Ja šis ir tas laiks, neatlieciet to pārāk ilgi.

170 Daudzi cilvēki gribēja pieņemt Jēzu. Viņi domāja, ka viņi izdarīs to "kādā citā piemērotā laikā", kāds teica. Viņi grib pieņemt Kristu, bet viņi ir to pārāk ilgi atlikuši. Daži no viņiem mēģināja dabūt Viņu prom no savām rokām un mēģināja nomazgāt tās ar ūdeni, novelt atbildību uz kādu citu, bet tas izraisīja pretēju efektu.

171 Šovakar tas ir jūsu rokās, atkal iemests jūsu klēpī! Ebrejiem 13:8, neskatoties uz to, cik daudz mums ir draudžu padomju, joprojām ir tā, ka "Jēzus Kristus ir tas pats vakar un šodien, un mūžīgi". "Tos darbus, ko Es daru!" Ja...ja Viņa dzīvība ir tevī, tad tā izpaudīs Jēzu Kristu. Āmen.

172 Un tā, jūs visi nevarat būt tas viens, bet jūs varat būt daļa no tā, ar jūsu ticību.

173 Viņi visi nevarēja būt Jēzus, kad viņi bija uz zemes, bet viņi varēja Viņam ticēt un pieņemt vēstījumu. Tur bija viens Mozus, viens Elija, viens Noass, vēl un vēl, tā ir bijis vienmēr, bet tie pārējie varēja to pieņemt. Un viņiem nebūtu bijusi nekāda kalpošana, ja nebūtu bijis kāds, kas tam ticētu. Jēzum nebūtu bijusi nekāda kalpošana, ja kāds tam neticētu. Pāvilam nebūtu bijusi nekāda kalpošana, ja kāds tam neticētu.

174 Šodien Svētajam Garam nebūtu nekādas kalpošanas caur Vārdu, ja kāds negribētu tikt prom no savas ticības mācības un atkal atgriezties pie Vārda, lai arī cik labi tas šeit nebūtu un cik reāli tas šeit nebūtu. Šobrīd tas ir šeit. Es zinu, ka tas ir šeit. Es jūtu to. Es zinu, ka tas ir šeit. Vārds saka, ka tas ir šeit. "Kur divi vai trīs ir sapulcināti Manā Vārdā, tur Es esmu viņu vidū." Un es patiesi ticu, ka Viņš ir šeit, "tas pats vakar, šodien un mūžīgi".

175 Ak, ja es varētu panāk, lai šis mazais dievnams.... Es jūs mīlu. Un es nedomāju, ka uz zemes ir kāds cilvēks, par kuru es varētu teikt, ka es mīlu viņu vairāk par Džeku Mūru, un tā tas ir, Jangu Braunu un Lailu, un šiem vīriem šeit. Es šodien izlasīju rakstu, ko uzrakstīja Anna Džeina, es gribēju lūgt viņas atļauju to vēlreiz iespiest, par tiem jaukajiem vārdiem, ko viņi teica. Un...un skatieties...bet, ja jūs ātri nepamodīsieties, būs jau par vēlu. "Dzīvības dievnams", es esmu daļa no jums, un tieši tāpēc es skaļi saucu. Gadu no gada es redzu, ka tas atdziest. Varbūt jūs to nepamanāt, jūs dzīvojat tepat uz vietas, bet, esot darba laukā un tad atgriežoties ar atmiņām par pagājušo gadu... Vai tad es neteicu to jums tur, tajā mazajā teltī, viennakt: "Sākot no šīs stundas un turpmāk." Kas bija tas, ko es pateicu par Šrivportu, kad toreiz tā sieviete uzrakstīja to zemisko rakstu par mani?

176 Atceraties, ko es toreiz teicu par Amerikas Savienotajām Valstīm, pirms trim vai četriem, pieciem gadiem, ko toreiz iespieda visos laikrakstos? Es teicu: "Šogad Amerikas Savienotās Valstis

vai nu pieņems Evaņģēliju, vai neizdarīs to vairs nekad.” Kopš tā laika viņi ir gājuši uz leju. Un Amerikā vairs nekad nebūs lielas atmodas, nekā tāda. Ja jūs ticat, ka es esmu pravietis, atcerieties, ka tas ir Tā Kunga Vārds. Vienkārši pavērojiet un paskatieties, vai tā nemirst. Draudzes mirst. Tās iznīkst. Un tas mani beidz nost, iekšēji, kad zinu, ka vīrieši un sievietes, kurus es mīlu vairāk par savu dzīvību, kuriem es esmu atdevis savu dzīvi...

177 Es nāku pie jums kā jūsu brālis, nevis jūsu Dievs, jūsu brālis; nevis jūsu ienaidnieks, jūsu brālis! Es esmu teicis jums patiesību, un to pašu ir uzrādījis Dievs. Ar katru vārdu, ko es esmu sludinājis, Viņš ir uzrādījis, ka tā ir precīza patiesība. Tad kāpēc gan tev to nepieņemt, brāli, māsa? Jēzus Kristus mīlestībā, kāpēc jūs to nepieņemat? Ja jūs vienkārši ticēsiet, ka tā ir patiesība, vienkārši pieņemsiet to kā patiesību, tas ir viss, ko es jums lūdzu izdarīt.

178 Uz brītiņu nolieksim mūsu galvas. Šeit es apstāšos, tieši pie šīm te piezīmēm. Es teicu, ka es aicināšu pie altāra un ļaušu Billijam Polam izdalīt lūgšanu kartiņas. Šovakar mums nav lūgšanu kartiņu, bija par vēlu tās izdalīt. Es...es aizmirsu savu solījumu. Rīt vakarā viņš būs šeit, aptuveni pulksten sešos. Jebkurā gadījumā mums nav vajadzīgas lūgšanu kartiņas. Es vienmēr esmu centies jūs aizvest no šīs tradīcijas, no tā, ka vienmēr ir jāuzliek rokas, kā to darīja ebreji. Jairs sacīja: “Nāc, uzliec Savas rokas manai meitai, un viņa dzīvos.” Tas romietis sacīja: “Tikai pasaki vārdu,” šādā veidā ticēja pagāni.

179 Ja es esmu teicis jums patiesību, tad tagad ieklausieties šajā izaicinājumā; ja es esmu teicis jums patiesību, tad man ir jāstāv šeit, uz šīs platformas jūsu priekšā un jāsaka tas jums. Un kāda jēga ir jums to sacīt, ja tajā nav Dieva? Bet, ja tā ir Dieva patiesība, tad Viņam...Viņam ir pienākums to atbalstīt. Viņam tā noteikti ir jāatbalsta. Viņš apsolīja, ka Viņš to darīs.

180 Bet vai mēs sēdēsim kā sastinguši? Vai Gars... Vai tas ir “Ihabods” uz šī “Dzīvības dievnama”? Vai tiešām tas ir uzrakstīts uz šī dievnama? Vai tas ir uzrakstīts uz tām draudzēm, kuras es apmeklēju it visur valstī? Vai tumsa jau ir tā sabiezējusi, ka “viens *šeit* un viens *tur*, viens uz lauka, 'vienu Es paņemšu,' un varbūt viens otrā pasaules malā, un 'vienu Es paņemšu.'” “Kā tas bija Noass dienās, kad astoņas dvēseles tika izglābtas ar ūdeni, tā būs arī Dēla atnākšanas laikā,” vai mēs esam sasnieguši to vietu?

181 Vai Jēzus Kristus kalpošana šajā laikā ir vēlreiz atkārtojusi to laiku, kad Viņš bija šeit, kad Viņš pirmo reizi sludināja? Kad Viņš bija jauns Galilejas pravietis, visi gribēja Viņu savā draudzē, kad Viņš dziedināja slimos un visu pārējo. Bet, kad Viņš sāka pravietot un bārt viņus, saukdams viņus par “odžu baru”, tad Viņa reputācija uzreiz kritās, un galu galā tas noveda pie Viņa krustā sišanas, noslepkavošanas.

182 Bet atcerieties, ka Viņam bija vēl viena kalpošana, Viņš sludināja mūžīgi pazudušajiem un nosodītajiem, kuri neatgriezās no grēkiem tajās dienās, kad viņiem bija iespēja nožēlot. Vai tā kalpošana atgriezīsies šādā veidā, ka kalpošana turpināsies un dosies pie pazudušajiem un nosodītajiem cilvēkiem, kur viņiem vairs nebūs žēlastības? Aizdomājieties par to, kā būtu, ja tas varētu...

183 Jūs sakāt: “Vai tas tā ir, brāli Branham?” Es nezinu. Varētu būt vēlāks, nekā mēs domājam.

184 Ja jūs redzat kādas lietas ēnu, jūs zināt, kāda tā būs, kad tas kļūs par pozitīvu. Jūs paceļat savu plaukstu un redzat četrus pirkstus, piecus pirkstus, lai kāda nebūtu jūsu plauksta, kad negatīvais kļūs pozitīvs, tieši tāda tā ir tajā ēnā.

185 Ticiet, draugi. Ak, lai Dievs jums palīdz! Ak, cik daudzas reizes... Jūs esat pirkuši man uzvalkus. Man tajā vietā tagad ir dāvanas, konfekšu kastes, sīrupa spainīši. Jūs pat esat dāvinājuši manai...manai ģimenei dvieļus, maniem bērniem, drēbes. Jūs esat mani barojuši. Jūs esat darījuši visu, ko vien varējāt. Un tagad ļaujiet man kaut ko izdarīt jūsu labā. Ļaujie...ļaujiet...

186 Ak, ja vien Dievs varētu kaut kā iejaukties, tieši tagad! Jums augšstāvā, apakšstāvā, lai kur jūs būtu, balkonā, ja Dievs neatbalsta to, ko es saku, tad es esmu melojis. Bet, ja Viņš to patiešām atbalsta! Es zinu, ka jūs esat redzējuši ļoti daudzus miesīgus atdarinājumus, bet tam būtu jāliek tam

īstenajam spīdēt vēl spožāk jūsu priekšā. Lai jums ir ticība un ticiet.

187 Protams, šajā ēkā nav lūgšanu kartiņu. Ja tādas ir, paceliet savu roku, kam ir lūgšanu kartiņa no šīs sanāksmes. Redziet, nav nevienas. Taču šeit sēž slimi cilvēki. Un, ja Svētais Gars tieši šeit, uz šīs platformas, atklās un izies cauri šai auditorijai un šeit visapkārt, lai jūs, ļautiņi...

188 Paskatieties, ko saka Bībele. Kas ir tā superzīme? Tas ir Vārds, kas ir izpausts katrā periodā. Vai pareizi? Nu, kāpēc viņi nespēja noticēt Jēzum? Vēstulē Ebrejiem 4. nodaļā taču ir teikts: "Dieva Vārds ir iedarbīgāks, spēcīgāks par abās pusēs griezīgu zobenu, kas pāršķeļ." Tas ir tad, kad tas tiek sludināts savā spēkā, tas šķeļ pa kreisi un pa labi, abās pusēs griezīgs, tas cērt uz abām pusēm. Kas tas ir? "Iecērt līdz pašām kaula smadzenēm." Un ko vēl tas dara? "Atpazīst domas, kas ir sirdī."

189 Tur stāvēja Jēzus, un Viņa pravietojums cirta gabalos tos reliģiozos cilvēkus un sauca viņus par "ļauno garu baru", tos cilvēkus; un prasīja piedošanu priekš viņiem, kad viņi sita Viņu krustā.

190 Kā reiz teica, piebilda brālis Džeks: "Viņa paša bērni pieprasīja Viņa asinis." Tā tas ir.

191 Viņš centās glābt viņus no velna elles. Un, kad viņi redzēja, kā notiek šī atpazīšana, kāpēc nezināja...kāpēc viņi nezināja, ka tā bija Dieva superzīme? Tā paša iemesla dēļ, kāpēc draudze nezina to šodien. Bet tur, kur vien šī gaisma apspīdēs to iepriekšnolemto sēklu, tā atdzīvosies. Jā, protams, jūs nevarat to noturēt.

192 Solārā saule tur augšā, s-a-u-l-e, tā kontrolē visu botānisko dzīvību. Kad sēkla tur guļ un saule to apspīd, tā atdzīvosies. Tieši tā.

193 Un Dieva Dēls kontrolē mūžīgo dzīvību. Un, ja tevī ir dzīvības sēkla, brāli, kad šis D-ē-l-s to atspīd un parāda tev, kas Viņš ir, tā atdzīvojas. Nekādi nav iespējams to no tā atturēt.

194 Tagad ticiet tam. Tikai ticiet. Ticiet Dievam, kamēr mēs esam godbijīgā lūgšanā.

195 Debesu Tēvs, šeit man priekšā ir kaudzīte ar drānām, kabatlakatiņiem. Ak Dievs, ikviens tic, ka Tu esi dziedinātājs. Protams. Visi pilnā Evaņģēlija ļaudis tic Tev šādā veidā. Tu esi dziedinātājs, un Tu esi tik labs un žēlīgs pret viņiem. Pat Tavas krustā sišanas stundās Tu joprojām dziedināji, atliki atpakaļ vietā to romiešu virsnieka ausi, ko Sīmanis bija nocirtis ar savu zobenu. Ienaidniekam, kas bija atnācis Tevi satvert, Tu joprojām biji labs un žēlīgs, lai dziedinātu. Tu joprojām dari to pašu.

196 Bet, Kungs, vai cilvēku acis var atvērties un redzēt to, ko mēs cenšamies viņiem pateikt, ka tas...tas ir beigu laiks! Es lūdzu, Dievs, es lūdzu Jēzus Vārdā, lai tas notiek šovakar, Kungs. Lai "Dzīvības dievnams" šovakar atbilst savam nosaukumam: dzīvībai, mūžīgajai dzīvībai. Tā visa grupa, kas šeit atrodas šodien zem saviem karogiem, lai atnāk dzīvība, bagātīgi.

197 Pēc tam, kad šeit ir izklāstīts Vārds, tik skaidri, cik vien tas var būt, šī laika apsolījums, Tu apsolīji to šajā laikā. Mēs apzināmies to, Kungs.

198 Un mēs esam Ābrahāma bērni, esam nākuši, gājuši, kā to darīja Ābrahāms. No pāriešanas pāri, solījuma došanas... Ienākdami svešā zemē; mēs to izdarījām, mums ir bijušas vīzijas un atklāsmes, un viss pārējais no Dieva. Kā Viņš ir runājis ar mums un dziedinājis mūs, un darījis to pašu, ko Viņš darīja Ābrahāmam! Bet tajā beigu laikā, tieši pirms apsolītā Dēla, tad Dievs parādīja, kāds būs beigu laiks, caur to superzīmi.

199 Un tad Superpēcnācējs, Jēzus Kristus, ticības Pēcnācējs, nonāk un dara to pašu lietu ebreju beigās, kā viņi darīja tur tajās beigās.

200 Un tagad, visu lietu noslēgumā, Viņš apsolīja atkal atnākt. "Kā tas bija Noasa dienās un Sodomas dienās." "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet." Ja Viņa dzīvība ir mūsos, tā atspoguļo Viņu. Tas atspoguļo celtnieku, izstrādājuma izgatavotāju: viņa darbs vienmēr atspoguļo viņu pašu. Un Dievs bija atspoguļots Kristū: "Ja jūs neticat Man, tad ticiet darbiem."

201 Un tagad es lūdzu, Dievs, lai Tu dziedini katru no tiem, par kuriem es lūdzu ar patiesumu. Dziedini viņus, Kungs. Dāvā to.

202 Un tagad, dārgais Debesu Tēvs, te nu es esmu. Es saprotu, ka es...es nevaru palikt šeit neko daudz ilgāk, un es redzu, ka mana dabiskā dzīvība izdziest. Palīdzi šovakar, Kungs, šo vienu reizi. Vēl vienu reizi, Kungs, dāvā, lai...lai cilvēki tagad aizmirst pagātni un dzenas pretim mērķim: debesu aicinājumam. Dāvā to, Kungs.

203 Es grasos paprasīt Tevi izdarīt kaut ko, kas būs kaut kas grūts, Tēvs. Es saprotu to. Bet es gribu paprasīt, lai Tu ļauj Jēzum ienākt mūsos. Un, Tēvs, vienkārši svaidot mani – šai sanāksmei no tā pārāk liela labuma nebūs, ja vien Tu nesvaidīsi arī viņus. Mēs...mēs esam viens, kopā. Un svaidi viņus ar ticību, lai kāds šeit... Noteikti ir kāds, kuram ir pietiekami daudz ticības, lai to izdarītu, kā tā sieviete, kas pieskārās Viņa drēbēm. "Tieši tagad Viņš ir Augstais Priesteris, kurš jūt līdzi mūsu vājībām," lai parādītu, ka Viņš joprojām ir tā superzīme, Dievs cilvēkā, Dievs, kas darbojas caur cilvēku, neizglītotu, un caur tiem, kuri aizmirsīs sevi un vienkārši ļaus Garam darboties caur viņiem. Tur sēž sievietes, kuras ir ciešanās, iespējams, no tās pašas lietas, kas bija tai sievietei. Tur šovakar sēž Sīmaņi, Kungs, Jonas dēli, kā tas reiz bija. Viņi sēž šeit. Palīdzi tagad, Kungs, lai cilvēki zinātu.

204 Un atbildi uz manu lūgšanu, kad es... Ne caur emocijām; es zinu, ka es esmu emocionāls, bet es esmu...es esmu noraizējies, Kungs, kad es redzu, ka tas viss notiek šādā veidā. Tas... tas mani nogurdina, ka... Lai cilvēki atgriežas atpakaļ pie Vārda un aizmirst visas šīs fantastiskās šī laika lietas, populāros pasaules viedokļus; atnāk atpakaļ pie Vārda, pie izpaustā Vārda šajā laikā, kurā mēs dzīvojam. Dāvā to, Kungs.

205 Un kamēr mūsu galvas ir noliektas, es gribu, lai katrs no jums lūdzas, tā...tā vienkārši. Nevis... Vienkārši turiet savas galvas noliektas un vienkārši turpiniet lūgties, sakiet: "Kungs, palīdzi man tagad."

206 Un paturiet prātā to, par ko jūs gribat lūgt. Un, ja Kungs Jēzus joprojām ir dzīvs, tad, protams, draugi, tā būtu tā superzīme. Un daži cilvēki ir teikuši: "Ak, nav šaubu, to var izdarīt, brālim Branhamam ir varena dāvana no Tā Kunga. Un es ticu, ka tad, kad viņš ir zem svaidījuma, viņš ir Tā Kunga pravietis, taču viņa mācībā klausīties nevajag." Nu, vai kādu, kas tā darītu, tā teiktu, varētu uzskatīt par lietpratēju? Tieši tā taču ir tā zīme, ka tā mācība ir pareiza, saskaņā ar Bībeli.

207 Un ja tu esi grēcinieks, tur gaida baseins. Ja tu neesi kristīts mūsu Kunga Jēzus Kristus Vārdā tavu grēku piedošanai, baseins gaida. Ja tu vēl neesi saņēmis Svēto Garu, tev ir jābūt tā apliecinājuma zīmei, citādāk tu neiziesi cauri tiem vārtiem. Tev ir jābūt Kristus dzīvībai tevī.

208 Tagad lūdzieties un lūdziet Dievam palīdzību, kamēr mēs tagad lūgsimies. Un tās māsas tur pie instrumentiem, *"Tikai tici"*.

209 Vienkārši iedomājieties, nākdams lejup no kalna, nāk Jēzus. Vienkārši savā iztēlē ieraugiet, kā Viņš ienāk pa durvīm un atnāk uz šejieni, un nostājas šeit aiz kanceles, un saka: "Bērniņi." Vienkārši iztēlojieties to tagad savā prātā.

210 Un visi esiet patiešām godbijīgi un ievērojiet pilnīgu klusumu, un lūdzieties. It visur, vienkārši turpiniet lūgties, sakiet: "Kungs Jēzu, esi man žēlīgs. Kungs, es ticu."

211 Tēvs, Dievs, viņi tagad ir apklusuši. Šajā svinīgajā brīdī es ticu, ka Tu esi šeit. Es ticu, ka tas lielais uguns stabs, kas veda Izraēlu cauri tuksnesim, kas tapa redzams miesā... Viņš teica, ka Viņš tapa. "Pirms bija Ābrahāms, ES ESMU. Es nāku no Dieva, un Es eju pie Dieva."

212 Pēc Viņa nāves, apbedīšanas, augšāmcelšanās un pacelšanās augšā Pāvils satika Viņu ceļā, dodoties uz Damasku. Viņu notrieca uz zemes spēcīga gaisma. Tas ebrejs nekad nebūtu Viņu saucis par "Kungu", ja viņš nebūtu zinājis, ka tas ir tas pats Uguns stabs. "Kas Tu esi, Kungs?"

Viņš teica: "Es esmu Jēzus."

213 Un šovakar Tu esi šeit, kopā ar mums, tā pati dzīvība mūsos. Es pateicos Tev par to, Tēvs. Lai tagad kļūst zināms, ka es esmu teicis patiesību. Un tas... Tā jaunava, kas tapa grūta, lai

savienotu Dievu un cilvēku, ir tā pati zīme, kas ir starp mums šovakar šī perioda beigās, superzīme. Lai tas notiek vēl vienu reizi, Tēvs. Es lūdzu caur Jēzus Kristus Vārdu.

Tagad vienkārši turpiniet lūgties.

214 Es tagad pārņemu savā kontrolē katru garu, kas ir šeit, Jēzus Kristus Vārdā. Un tā, ja jūs gribat lūgties, turpiniet lūgties; ja jūs gribat pacelt acis, dariet visu, ko vien vēlaties. Turieties pie savas liecības. Turieties pie savas ticības, ja jūs lūdzaties.

215 Es redzu, šeit man priekšā, šajā vidējā ejā, sievieti, kādu kundzi, sievieti, kas sēž tepat aizmugurē, kas tikko pacēla savu galvu; šajā vidējā ejā, tur tuvāk galam. Viņa cieš no muguras problēmas. Jā. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās tavu muguru? Vai tici? Labi. Tieši par to tu biji lūgšanā. Vai pareizi? Pacel savu roku. Jūs abas esat dziedinātas. Tai kundzei, kas ir viņai tieši blakus, arī bija muguras problēma, jo viņa pacēla savu roku. Es redzēju, kā tas pārgāja no vienas uz otru. Lūk, es jūs nepazīstu, vai ne, nevienu no jums? Bet tas bija pareizi. Ja tas ir pareizi, paceliet savu roku.

Nu, vai tā ir tā superzīme?

216 Šeit, tepat *šīs* ejas aizmugurē, man pa...*šajā* pusē, tepat aizmugurē, tajā virzienā, tur ir kāda sieviete, kura teju vai nevar norīt. Kaut kas nav kārtībā ar viņas...ar viņas...viņas norīšanu. Viņai ir grūti norīt. Bet viņa tic. Viņa nav no šīs pilsētas. Vai tu ticēsi, māsa, ka tu būsi tāda, ka tu varēsi norīt? Vai tu pieņemsi savu dziedināšanu? Pacel savu roku, ja tu... Labi, tagad tu vari tikt dziedināta. Un tā, ja tas...ja es esmu tev svešinieks, pamāj ar savu roku *šādi*. Tā tas ir, redzat. Bet tieši tas...tieši tad viņa sēdēja tur, mēģinādama norīt. Un tā, tagad norij, un tu varēsi norīt bez grūtībām. Pārliecinieties, vai tas ir pareizi.

217 Vai jūs ticat, ka šeit ir Tā Kunga eņģelis? Vai jūs ticat tam, tai superzīmei? Tie cilvēki, kas ir it visur šai ēkā. Kāds šeit augšā, blakus. Es pagriezīšu muguru, lai vienkārši darītu jums to zināmu, visādā ziņā, ka tas ir Kungs Jēzus. Es pagriezīšu muguru. Un kāds lūdzieties, ticiet. Ja jūs domājat, ka es skatos uz jums, it kā lasot jūsu domas vai kaut ko tamlīdzīgu, vienkārši ticiet. Ja Viņš varēja pastāstīt, par ko lūdzās Sāra jeb ko viņa darīja teltī Viņam aiz muguras, jo Dievs bija izpausts miesā, cilvēka miesā, kas ēda, dzēra; zīme! Es teicu jums, ka tā bija superzīme.

218 Jā, šeit ir kāds vīrietis, kas nāk manā priekšā. Viņš ir tepat man aiz muguras. Viņš ir *šeit* aizmugurē. Viņš zaudē redzi. Viņa uzvārds ir Maklaskijs. Ja viņš ticēs no visas sirds, Dievs dziedinās viņu. Piecelies. Es nekad dzīvē neesmu redzējis šo vīrieti. Tici, ser.

219 Kā ir ar *šo* pusi, vai jūs tur ticēsiet? Vai jūs ticat no visas sirds? Lūdzieties.

220 Es redzu sievieti, un viņa cieš no kaut kā. Viņa domā, ka tā ir epilepsija, jo viņai ir samaņas zudumi. Viņa ir no dienvidaustrumiem, no... Viņa ir no Floridas. Un viņas vārds ir misis Kinnija. Ja tu ticēsi, misis Kinnija, un piecelsies kājās, tu tiksi dziedināta no tām samaņas zaudēšanas lēkmēm. Piecelies kājās. Es nekad dzīvē neesmu redzējis šo sievieti. Viņa man ir pilnīgi sveša. Pajautājiet viņai.

221 Vai jūs ticat, ka Viņš ir tā superzīme? Kā ar *šo* sekciju šeit, vai jūs ticat?

222 Kāda sieviete cieš, teju vai līdz nervu sabrukumam, tepat *šajā* pusē. Viņas vārds ir misis Džounsa. Ja viņa ticēs no visas sirds, viņa var tikt dziedināta. Misis Džounsa, ja tu ticēsi un piecelsies kājās, un ticēsi, ka Jēzus Kristus dara tevi veselu, tu vari saņemt savu dziedināšanu. Viņa ir man pilnīgi sveša, es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis. Dievs zina, ka tā ir taisnība.

223 "Jaunava taps grūta un dzemdēs Dēlu, un Viņam tiks dots Vārds *Imanuēls*, kas nozīmē 'Dievs ar mums'," Dievs šeit mūsos, Dieva superzīme!

224 Vai jūs ticat tam? Nu, mēs esam beigu laikā. Ja Viņš ir šeit, kāpēc lai jūs nepieņemtu Viņu tagad? Vai jūs redzat, kam būtu jānotiek? Vai jūs redzat, kam ir jānotiek? Katram cilvēkam tieši tagad būtu jātiek pilnīgi dziedinātam. Ir Kāds, šeit ir Kaut Kas, lai to izdarītu. To zina ikviens.

225 Dievs debesīs zina, ka es nepazīstu nevienu no šiem cilvēkiem. Viņi...viņi ir pilnīgi svešinieki. Pajautājiet viņiem un noskaidrojiet. Es par viņiem neko nezinu. Es nezinu, kas viņi ir, no kurienes viņi ir, neko.

226 Bet, ja jūs ticat maniem vārdiem, ja tā ir taisnība, es jums pateikšu tieši tagad: Svētais Gars vienkārši riņķo apkārt šajā vietā. Tā gaisma vienkārši ir šeit visapkārt. Un tā, ja Vārds ir pareizs un Vārds ir izpausts jūsu priekšā, kas tā par lietu, ka mēs to nepieņemam? Kas tālāk, brāli?

227 Arī tu esi nepatikšanās, kaut kas saistīts ar...nu, tā ir tava sieva. Pareizi. Tikai mirklīti, kamēr es ieraudzīšu, kas tas ir. Tu esi tajā atzinies, lai tas paliek šādi.

Es izaicinu jūs tieši tagad ticēt Dievam, superzīmei!

228 Vienīgā lieta, ko es zinu par šo zēnu, ir tas, ka es paspiedu viņam roku. Es šobrīd nevaru nosaukt jums viņa vārdu. Bet tas ir tieši tas, kas nav kārtībā. Es to nezinu. Es biju tur tajā dienā, kad viņš apprecējās, bet kaut kas ir noticis. Es negribu to stāstīt šeit.

229 Taču, labi, vai jūs ticat Dievam? Viņš teica, ka būs šī superzīme. Cik daudzi grib Viņu redzēt? Paskatīsimies uz jūsu rokām, sakiet: "Es...es ticēšu Viņam." Āmen. Apakšstāvā, lai kur jūs nebūtu, augšā balkonā, atcerieties, Dieva superzīme, apsolījuma Vārds, ir izpausts tieši šeit šodien, jūsu priekšā, šajā dienā.

230 Jēzus izlasīja Rakstus un pagriezās, un sacīja: "Šodien šis pravietojums ir piepildījies jūsu vidū."

231 Es saku Jēzus Kristus Vārdā, ka šodien šī beigu laika zīme ir izpausta jūsu priekšā.

232 Cik daudzi ir slimi? Paceliet savas rokas. Jēzus Kristus Vārdā, Viņa klātbūtnē, ja jūs varat ticēt, ka tas, ko jūs redzat, ir patiesība un nāk no Dieva, tad es lūdzu jūs Jēzus Kristus Vārdā, piecelieties un pieņemiet to, sakiet: "Es pieņemšu to. Es... Tas izšķirs manu jautājumu. Es ticu." Man nav svarīgi, kur jūs esat. Tas ir labi. Tagad paceliet savas rokas. Tagad vienkārši slavējiet Dievu. [Kāds brālis saka: "Un kabatlakatiņi?"–Tulk.] (Es par tiem jau palūdzu.)

233 Tagad vienkārši slavējiet Viņu, stāviet tur. Superzīme, superzīme tepat...tepat jūsu vidū, Dieva superzīme pēdējai dienai! Āmen.

Lai Dievs tevi svētī, brāli.

SUPER ZĪME

(The Super Sign)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 29. novembrī Šrivportā, Luizinānas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 63-1129 ilgst 1 stundu un 31 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2025. gadā.